Úřední věstník Evropské unie

C 315

Svazek 58

23. září 2015

České vydání

Informace a oznámení

Obsah

I *Usnesení, doporučení a stanoviska*

USNESENÍ

Parlamentní shromáždění Euronest

2015/C 315/01 Usnesení o vytvoření silnějšího partnerství mezi EU a východoevropskými partnerskými zeměmi prostřednictvím evropského nástroje sousedství v období 2014–2020 1

2015/C 315/02 Usnesení o spolupráci v oblasti infrastruktury mezi EU a zeměmi Východního partnerství: společné projekty v silniční, železniční a letecké dopravě 7

2015/C 315/03 Usnesení o výzvách, potenciálu a zahájení nové spolupráce v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů v rámci Východního partnerství 11

2015/C 315/04 Usnesení o kultuře a mezikulturním dialogu v kontextu Východního partnerství 18

2015/C 315/05 Usnesení o stém výročí genocidy Arménů 23

2015/C 315/06 Usnesení o ruské vojenské agresi proti Ukrajině a o naléhavé potřebě mírového řešení tohoto konfliktu 24

CS

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Parlamentní shromáždění Euronest

2015/C 315/07 Jednací řád přijatý dne 3. května 2011 v Bruselu a pozměněný dne 3. dubna 2012 v Baku, 29. května v Bruselu a 18. března 2015 v Jerevanu 26

2015/C 315/08 Jednací řád stálých výborů Parlamentního shromáždění Euronest přijatý Parlamentním shromážděním Euronest dne 3. května 2011 a pozměněný dne 29. května 2013 v Bruselu a 18. března 2015 v Jerevanu 40

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

PARLAMENTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ EURONEST

USNESENÍ [1]

o vytvoření silnějšího partnerství mezi EU a východoevropskými partnerskými zeměmi prostřednictvím evropského nástroje sousedství v období 2014–2020

(2015/C 315/01)

PARLAMENTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ EURONEST,

— s ohledem na ustavující listinu Parlamentního shromáždění Euronest ze dne 3. května 2011,

— s ohledem na společné prohlášení ze summitu Východním partnerství, který se konal ve Vilniusu ve dnech 28.–29. listopadu 2013,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. března 2014 o hodnocení vztahů EU se zeměmi Východního partnerství a o stanovení priorit v této oblasti [2],

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku ze dne 20. března 2013 nazvané „Evropská politiky sousedství: směrem k posílení partnerství“,

— s ohledem na legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. prosince 2013 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství [3],

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. října 2013 s názvem „Evropská politika sousedství, směrem k posílení partnerství – postoj Evropského parlamentu ke zprávám o pokroku za rok 2012“ [4],

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu o přezkumu evropské politiky sousedství a jejím východním rozměru a na usnesení o Arménské republice, o Ázerbájdžánské republice, o Běloruské republice, o Gruzii, o Moldavské republice a o Ukrajině,

— s ohledem na společné prohlášení Evropské unie a Arménské republiky schválené dne 29. listopadu 2013 ve Vilniusu místopředsedkyní Komise/vysokou představitelkou Unie pro zahraniční věci a arménským ministrem pro bezpečnostní a zahraniční politiku Edwardem Nalbandianem,

A. vzhledem k tomu, že Východní partnerství bylo zavedeno v roce 2009 jako společné úsilí Evropské unie a jejích východoevropských partnerů s cílem urychlit jejich politické přidružení a hospodářskou integraci na základě společných zájmů, závazků, společné odpovědnosti a sounáležitosti;

B. vzhledem k tomu, že státy, které se na Východním partnerství podílejí, přijaly společný závazek základních hodnot, demokracie, dodržování lidských práv, právního státu, řádné správy věcí veřejných a zásad tržního hospodářství a udržitelného rozvoje;

---

(1) Přijato dne 17. března 2015 v Jerevanu, Arménie.
(2) Přijaté texty, P7_TA(2014)0229.
(3) Přijaté texty, P7_TA(2013)0567.
(4) Přijaté texty, P7_TA(2013)0446.

C. vzhledem k tomu, že během summitu Východního partnerství, který se konal v listopadu roku 2013 ve Vilniusu, bylo dosaženo mnoha výsledků, dohod a pokroku směrem k užším vztahům, ale zároveň ho poznamenala rozhodnutí některých partnerských zemí neuzavřít dohody o přidružení, a to i přes úspěšné ukončení vyjednávání;

D. vzhledem k tomu, že rozhodnutí tehdejšího ukrajinského prezidenta na summitu ve Vilniusu spustilo masové protesty na náměstí Majdan, po nichž v roce 2014 následoval dramatický sled událostí a jež v únoru vedly ke smrti stovek Ukrajinců, k nezákonné anexi Krymu Ruskem v březnu a od jara pak k vypuknutí a vystupňování nového konfliktu ve východní části Ukrajiny za přímé vojenské účasti Ruské federace a její podpory jednotkám separatistů, což mělo za následek přes 6 000 obětí;

E. vzhledem k tomu, že EU na jedné straně a Gruzie, Moldávie a Ukrajina na straně druhé podepsaly a následně ratifikovaly bilaterální dohody o přidružení, včetně prohloubených a komplexních zón volného obchodu, a to navzdory přímému politickému, vojenskému a hospodářskému tlaku ze strany Ruské federace;

F. vzhledem k tomu, že EU a Bělorusko zahájily jednání o zjednodušení vízového režimu a o dohodách o zpětném přebírání osob, čímž umožnily podporu mezilidských kontaktů; vzhledem k tomu, že obnovení politického a hospodářského dialogu mezi EU a Běloruskem bude nicméně záviset na bezpodmínečném propuštění všech zbývajících běloruských politických vězňů a plné rehabilitaci jejich politických a občanských práv;

G. vzhledem k tomu, že partnerské země kromě Běloruska se potýkají se separatismem a územními spory, a to buď s přímým zapojením Ruska, nebo s jeho významným vlivem;

H. vzhledem k tomu, že na území Gruzie a Moldávie vznikly nezákonné separatistické režimy; vzhledem k tomu, že Krymský poloostrov na Ukrajině byl anektován Ruskem a nadále pokračují ozbrojené střety mezi separatisty a oficiálními jednotkami Kyjeva v jihovýchodní Ukrajině;

I. vzhledem k tomu, že pro partnerské země a jejich ekonomiky je klíčový přístup k trhu EU stejně jako k trhům sousedních euroasijských zemí, a zejména Ruska; vzhledem k tomu, že některá průmyslová odvětví partnerských zemí stále závisejí na výrobních řetězcích zděděných po bývalém Sovětském svazu, a že jsou tedy ekonomicky propojené s Ruskou federací; vzhledem k tomu, že na rozšíření celní unie mezi Ruskou federací, Kazachstánem a Běloruskem na další partnerské země a na Euroasijskou hospodářskou unii by se nemělo pohlížet jako na projekty konkurující hospodářskému aspektu Východního partnerství, a to za předpokladu, že si partnerské země mohou samy svobodně zvolit, do které z organizací vstoupí; vzhledem k tomu, že by mělo být vyvinuto úsilí o zlepšení spolupráce a o kompatibilitu obou hospodářských prostorů, aby mohly země Východního partnerství plně těžit z jejich potenciálu;

J. vzhledem k tomu, že v dubnu a červenci roku 2014 EU zavedla restriktivní opatření proti Rusku a posílila je v září téhož roku s cílem podpořit změnu směřování ruských avanturistických agresivních kroků, které narušují svrchovanost a územní celistvost Ukrajiny a destabilizují její východní oblast;

K. vzhledem k tomu, že v srpnu roku 2014 Rusko v odvetě za restriktivní opatření ze strany EU i za podepsání dohod o přidružení rozhodlo o uvalení embarga na zemědělské a potravinářské produkty z EU a dalších západních zemí a některých partnerských zemí;

L. vzhledem k tomu, že rok 2014 byl prvním rokem obnoveného programového a finančního rámce pro provádění evropské politiky sousedství EU a jejího specifického východního rozměru do roku 2020;

Navázat na první úspěchy Východního partnerství a otevřít tak nové vyhlídky pro období 2014–2020

1. zdůrazňuje, že od svého počátku v roce 2009 přineslo Východní partnerství řadu konkrétních a hmatatelných výsledků, které jsou vzájemně prospěšné pro společnost v EU i partnerských zemích a daly vzniknout celé škále dohod na různých úrovních politické, hospodářské a kulturní spolupráce, jež mají široký potenciál pro zlepšení, dostane-li se jim dostatečné podpory od všech zúčastněných stran;

2. vítá skutečnost, že účastníci summitu ve Vilniusu znovu potvrdili své počáteční závazky k zásadám Východního partnerství, tj. zejména právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod a demokracie; zdůrazňuje, že tyto zásady musejí být respektovány;

3. sdílí názor účastníků summitu ve Vilniusu, že každá partnerská strana by měla svobodně vykonávat svoji svrchovanou volbu, pokud jde o rozsah ambicí a cíle, jichž chce dosáhnout ve svém vztahu s EU a v rámci Východního partnerství, a to v souladu se zásadou diferenciace; připomíná v tomto ohledu, že Východní partnerství je dobrovolný projekt, který respektuje svrchovanou volbu zúčastněných států a posiluje jejich vztahy, a že by tak mělo být prospěšné jak pro tyto státy, tak pro celou Evropu ve smyslu stability a prosperity;

4. vítá podepsání dohod o přidružení včetně prohloubených a komplexních dohod o volném obchodu mezi EU a Ukrajinou, Moldávií a Gruzií; vyzývá k okamžité ratifikaci těchto dohod členskými státy EU; zdůrazňuje význam provádění všech částí dohod a přijímání příslušných reforem v dotčených oblastech s cílem zabránit sociálnímu a environmentálnímu dumpingu; vyzývá všechny strany, aby pokračovaly v reformách v souladu s asociačním programem, a vyzývá Evropskou komisi a členské státy EU, aby byly nápomocny při zavádění těchto reforem; vybízí členské státy EU, aby sdílely své bohaté zkušenosti v procesu zavádění demokratických režimů a reforem založených na dodržování základních hodnot a právním státu, a to zejména ty členské státy, které mohou čerpat jak ze své zkušenosti s integrací do EU, tak z blízkých vztahů s partnerskými zeměmi; vyzývá vlády partnerských zemí, které ratifikovaly dohody s EU o přidružení včetně prohloubených a komplexních dohod o volném obchodu, aby pořádaly veřejné diskuze a informační kampaně, a to i na místní úrovni, s aktivním zapojením organizací občanské společnosti, včetně národních platforem Fóra občanské společnosti, jelikož detailní porozumění obsahu a dopadu dohod je klíčové pro jejich úspěch;

5. odsuzuje přímou i nepřímou vojenskou agresi Ruska ve východní Ukrajině a nezákonnou anexi Krymu v reakci na svrchovanou volbu Ukrajiny posunout se dále na své evropské cestě; vyzývá Ruskou federaci, aby respektovala mezinárodně uznanou svrchovanost Ukrajiny, stáhla své jednotky, přestala podporovat separatisty ve východní Ukrajině a dodržovala četné mezinárodní, multilaterální a bilaterální smlouvy, včetně Charty OSN, Helsinského závěrečného aktu a Budapešťského memoranda z roku 1994, které požadují diplomatické řešení všech krizí a vyvarování se všem podobám ozbrojené agrese či intervence v jiných státech; vyzývá Rusko k ukončení informační války zaměřené na vyvolávání etnické nenávisti mezi Rusy a Ukrajinci; žádá plnou spolupráci všech zúčastněných stran na vyšetřování sestřelení letu MH17 a zdůrazňuje, že viníci musí být pohnáni k spravedlnosti; dále odsuzuje obchodní restrikce Ruska uvalené na EU a několik partnerských zemí; podporuje restriktivní opatření EU proti Rusku a požaduje, aby byly zachovány tak dlouho, dokud Rusko nezačne dodržovat dohody z Minsku nebo nezaujme konstruktivní stanovisko, pokud jde o mírové vyřešení konfliktu ve východní Ukrajině; odsuzuje nezákonné, neústavní a protiprávní volby uspořádané na územích ovládaných separatisty v Doněcku a Luhansku, které Rusko uznalo, protože představují hrozbu pro jednotu Ukrajiny a brání mírovému procesu; naléhavě žádá ruské úřady, aby okamžitě propustily Naděždu Savčenkovou, která byla unesena a je nezákonně zadržována v Rusku;

6. odsuzuje podepsání dohody mezi Ruskou federací a Abcházií ze dne 24. listopadu 2014 o spojenectví a strategickém partnerství a také ruský záměr podepsat smlouvu o užším vztahu s odtrženým regionem Cchinvali v roce 2015; zdůrazňuje, že tyto činy představují závažné ohrožení stability a bezpečnosti v oblasti, přinášejí závažná rizika, která ovlivňují snahy o normalizaci vztahů mezi Gruzií a Ruskou federací, a podrývají ženevské mezinárodní diskuze; vyzývá Ruskou federaci, aby respektovala základní principy mezinárodního práva a územní celistvost Gruzie a plnila dohodu o příměří mezi Gruzií a Ruskem z roku 2008;

7. zdůrazňuje, že EU je zodpovědná za jasné stanovení vyhlídek, které chce nabídnout v reakci na ambice a evropskou perspektivu partnerských zemí; odsuzuje skutečnost, že Rusko na tyto ambice a na Východní partnerství doposud pohlíží jako na ohrožení svého geopolitického vlivu; konstatuje, že celní unie a smlouva o Eurasijské hospodářské unii, která vstoupila v platnost v lednu roku 2015, s sebou přinášejí projekt ekonomické integrace mezi jejich členy, což není kompatibilní s dohodami o přidružení a jejich obchodními složkami (prohloubené a komplexní dohody o volném obchodu); vyzývá Ruskou federaci, aby upustila od ekonomického tlaku a hrozeb týkajících se bezpečnosti a dodávek energií a aby respektovala právo svých sousedů svobodně si zvolit politickou a ekonomickou budoucnost; znovu připomíná svou výzvu Ruské federaci, aby dosáhla mírového řešení sporů u jednacího stolu;

8. má za to, že vytvoření celní unie a uzavření smlouvy o Eurasijské hospodářské unii, které se inspirovaly ideály Evropské unie a vstoupily v platnost v lednu roku 2015, nemohou mít na zúčastněné země jiný než pozitivní vliv, a to za předpokladu, že Ruská federace ustoupí od nátlaku na země, aby se připojily, prostřednictvím ekonomického tlaku a hrozeb týkajících se bezpečnosti a dodávek energií, a umožní svým sousedům svobodně si zvolit svoji politickou a ekonomickou budoucnost; konstatuje, že nové struktury nejsou kompatibilní s dohodami o přidružení a prohloubenými a komplexními dohodami o volném obchodu, a zdůrazňuje potřebu nalézt do budoucnosti linie spolupráce a komunikace, protože tak či tak bude nutné zajistit obchod a dobré vztahy mezi zeměmi na obou stranách;

9. poukazuje na potenciál evropského nástroje sousedství jakožto pobídky pro větší spolupráci se zeměmi, které dosud s EU nepodepsaly dohody o přidružení, a vyzývá k obnovenému úsilí o jejich oslovení;

10. domnívá se, že summit Východního partnerství, který se má konat v květnu 2015 v Rize, by měl přinést posílení Východního partnerství prostřednictvím silnějších politických a ekonomických vazeb mezi EU a partnerskými zeměmi a prohloubenými a lepšími bilaterálními i multilaterálními vztahy mezi všemi partnery navzájem; vyzývá EU a partnerské země, aby byly nadále soudržné ve sledování původní vize Východního partnerství a zaměřily se přitom na provádění reforem, které přinesou změny ve společnosti dotčených zemí a posílí vazby mezi jejich obyvateli;

11. za klíčové prioritní oblasti, kterým by EU a její partneři měli během summitu v Rize věnovat zvýšené úsilí a zajistit výsledky, považuje politické přidružení, demokratické reformy, lidská práva a základní svobody, posílení veřejné institucionální kapacity a nezávislosti soudnictví, boj proti korupci, posílení energetické bezpečnosti a mezilidské kontakty a spolupráci na vzdělávání;

12. vyzývá EU, aby neprodleně zavedla bezvízové režimy pro krátkodobé cesty s těmi partnerskými zeměmi, které se zavázaly k plánům na uvolnění vízového režimu a tyto plány dokončily, za předpokladu, že budou splněny podmínky; zdůrazňuje význam zavedení plánů na uvolnění vízového režimu s těmi partnerskými zeměmi, které zaznamenaly pokrok při provádění dohod s EU o zjednodušení vízového režimu a zpětném přebírání osob; zdůrazňuje význam spolupráce na vízových režimech a partnerstvích v oblasti mobility, protože představují vektor ke sbližování společností a mezi občany šíří pocit přináležitosti ke stejným hodnotám;

13. zdůrazňuje, že užší vztahy mezi EU a partnerskými zeměmi budou podmínkou pro hmatatelné výsledky demokratických reforem a kvalitu právního státu a také pro pozitivní vývoj v řízení státních institucí a v oblastech politického života i soudnictví; konstatuje v tomto ohledu, že v některých zemích se vyskytují odsouzeníhodné konfrontační tendence mezi vládnoucí stranou a opozicí; naléhavě vyzývá vlády, aby se zdržely politických odvet a selektivní spravedlnosti a neprodleně řešily konkrétní obavy, které vyjádřily Evropský parlament, Úřad pro demokratické instituce a lidská práva (ODHIR) Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a další mezinárodní instituce;

14. doporučuje, aby EU a partnerské země v programech, které společně vytvářejí a provádějí, vyvinuly strategičtější přístup zaměřený na výsledky; má za to, že právě během ministerských setkání by se mělo diskutovat o strategiích odvětvové spolupráce a že platformy Východního partnerství a jejich panely odborníků by měly tyto strategie aktivněji předkládat, navrhovat a přezkoumávat;

15. zdůrazňuje, že v rámci Východního partnerství je důležité zintenzívnit programy spolupráce a systémy výměn zaměřené na mladé lidi, studenty, vědce a výzkumné pracovníky; s uspokojením konstatuje, že nové programy EU v těchto oblastech, zejména program Erasmus+ a akce „Marie Skłodowska-Curie“ v rámci rámcového programu pro výzkum Horizont 2020 nabízejí více příležitostí pro posílení mobility výzkumných pracovníků a stipendií pro mladé lidi v partnerských zemích; vítá úspěchy prvních setkání programu Euronest Scola a fóra Východního partnerství Young Leaders Forum, která se konala v roce 2013 a 2014, a doporučuje, aby se setkání tohoto typu pořádala pravidelně; dále podporuje zavádění společných grantových programů na kulturní rozvoj a společných kulturních událostí a také navrhuje, že by měla měsíčně vycházet brožura v angličtině a jazycích partnerských zemí, která by přímo informovala rezidenty z partnerských zemí o Evropské unii a evropském myšlení a poskytla by jasné informace o vztazích těchto partnerských zemí s EU;

Dosáhnout cílů Východního partnerství prováděním evropského nástroje sousedství pro období 2014–2020

16. vítá přijetí evropského nástroje sousedství (ENI) na období 2014–2020 a plného zohlednění východního rozměru evropské politiky sousedství, což by mělo dát vzniknout konkrétním a viditelným zlepšením pro dotčené obyvatele;

17. vyjadřuje politování nad značnými škrty v rozpočtu evropského nástroje sousedství (ENI) ve srovnání s původním návrhem Komise; vyzývá k intenzivnímu dialogu s komisařem zodpovědným za evropskou politiku sousedství, aby se zajistilo co nejlepší využívání omezených zdrojů; má za to, že by měla být zachována rovnováha mezi východní a jižní částí ENI, kdy 40 % prostředků spolupráce plyne východnímu regionu; vyzývá Komisi, aby partnerským zemím poskytla pomoc s posilováním jejich správních kapacit, aby tak tyto země mohly naplno těžit z možností financování v rámci ENI;

18. poukazuje na potřebu vyváženějšího přerozdělování prostředků mezi partnerskými zeměmi, avšak zároveň uznává, že je zapotřebí lepších návrhů projektů ze strany východních partnerů; považuje za zásadní, aby Komise a partnerské vlády podpořily větší množství místních subjektů, pokud jde o žádosti a získávání podpory ENI pro jejich projekty;

19. zdůrazňuje význam zásady vlastnictví a vzájemné odpovědnosti při vytváření programů a provádění vnitrostátních programů v rámci ENI; má za to, že úspěch částečně závisí na dohodnutých a vzájemných závazcích mezi EU a partnerskými zeměmi;

20. doporučuje, aby na rozdíl od období 2007–2013 bylo vyvinuto větší úsilí na pomoc partnerským zemím skutečně provádět nově zavedené právní předpisy a konsolidovat reformy potřebné pro posílení demokracie a právního státu v souladu s právem a normami EU; připomíná potřebu zavést spolehlivé sledování tohoto provádění ještě předtím, než bude zintenzívněna pomoc ze strany EU;

21. vyzývá Komisi a partnerské země, aby stanovily omezený počet priorit v rámci vnitrostátních akčních plánů a regionálních programů týkajících se více států na období 2014–2015 s cílem maximalizovat jejich dopad a přinést hmatatelné a měřitelné výsledky;

22. naléhavě vyzývá Komisi, aby vypracovala komplexní strategii pro vztahy s Běloruskem, jejímž cílem bude podpořit vzájemné porozumění a také modernizaci a demokratizaci této země; má za to, že tato strategie by měla zahrnovat oblasti pro reformy v Bělorusku, které by zlepšily vztahy a účinnou spolupráci v rámci evropské politiky sousedství a které by měly být založené na zásadě „více za více“;

23. pozitivně hodnotí ustanovení týkající se provádění ENI, která vycházejí z přístupu založeného na pobídkách a přizpůsobeného na míru; má za to, že se vhodně inspirují zásadou „více za více“, která se do této doby vyskytovala pouze v omezeném rozsahu; zdůrazňuje, že zásada „více za více“ s sebou zároveň nese i zásadu „méně za méně“, která by měla být řádně používána, pokud by dotčené země nebyly ochotné přijmout potřebné reformy; je však toho názoru, že by mělo být zachováno regionální hledisko, zejména podporou multilaterálních kontaktů a také projektů a platforem přeshraniční spolupráce; vítá v tomto ohledu skutečnost, že 10 % rozpočtu ENI má být přiděleno prostřednictvím zastřešujících programů pro více zemí, a to těm partnerským zemím, které činí pokrok směrem k zavedení a konsolidaci hluboké a udržitelné demokracie a v provádění dohodnutých reforem, jež k tomuto cíli přispívají;

24. s uspokojením konstatuje, že finanční příspěvky z ENI jednotlivým vnitrostátním akčním plánům budou vykazovat rozdíly až do výše 20 %, což také ponechává prostor pro uplatnění větší diferenciace v provádění ENI;

25. doporučuje, aby snahy partnerských zemí o přiblížení se právním předpisům a normám EU byly doprovázeny přiměřenou technickou pomocí ze strany EU, která by zajistila hladké a postupné vstřebávání všech příslušných částí acquis EU a přinesla by konkrétní a viditelný prospěch ekonomikám a obyvatelstvu;

26. zdůrazňuje, že je třeba, aby se pomoc EU zaměřila také na řešení regionálních hospodářských a sociálních rozdílů v partnerských zemích, protože projekty se příliš často soustředí do jednoho regionu nebo do hlavního města, zatímco obyvatelé vzdálenějších oblastí z nich nemohou těžit a přínosy procesu integrace do EU jim zůstávají spíše neznámé;

27. vyzývá EU a její členské státy, aby v partnerských zemích uplatnily politiky spolupráce a podpory, a to soudržným a účinným způsobem a v koordinaci s ostatními mezinárodními a vnitrostátními dárci; důrazně je vybízí k zavádění společných programových činností a projektů v partnerských zemích; vyzývá k posílené koordinaci a lepším synergiím mezi projekty financovanými prostřednictvím ENI a dalšími nástroji financovanými EU a programy EU, jež jsou otevřené účasti zemí Východního partnerství, přičemž zdůrazňuje, že zavedené formáty, jako například konference dárců/investorů, pracovní skupiny, komunikace mezi delegacemi EU a ambasádami členských států na místě atd. by se neměly vzdalovat od sjednaných politických cílů;

28. zdůrazňuje významnou úlohu občanské společnosti pro politický dialog a proces demokratických reforem v partnerských zemích; doporučuje, aby se politický závazek EU směrem k občanské společnosti v partnerských zemích odrazil prostřednictvím programů ENI;

29. vyzývá parlamenty zemí Východního partnerství, aby přispívaly k diskuzi a zvyšovaly povědomí veřejnosti o probíhajících procesech a hlavních výsledcích v rámci nového evropského nástroje sousedství pro období 2014–2020 s ohledem na posílení viditelnosti programů EU v jejich zemích;

30. pověřuje své spolupředsedy, aby předali toto usnesení předsedovi Evropského parlamentu, Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise a vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, komisaři pro rozšíření a evropskou politiku sousedství, Evropské službě pro vnější činnost a vládám a parlamentům členských států a zemí Východního partnerství;

USNESENÍ [1]

o spolupráci v oblasti infrastruktury mezi EU a zeměmi Východního partnerství: společné projekty v silniční, železniční a letecké dopravě

(2015/C 315/02)

PARLAMENTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ EURONEST,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. října 2013 o evropské politice sousedství: směrem k posílení partnerství. Postoj Evropského parlamentu ke zprávám za rok 2012,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu o přezkumu evropské politiky sousedství a jejím východním rozměru a na usnesení o Arménské republice, o Ázerbájdžánské republice, o Běloruské republice, o Gruzii, o Moldavské republice a o Ukrajině,

— s ohledem na společné prohlášení přijaté na vrcholné schůzce Východního partnerství (Vilnius, 28.–29. listopadu 2013) – Východní partnerství: další postup,

— s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě s názvem „EU a její sousední regiony: nový přístup ke spolupráci v oblasti dopravy“ (KOM(2011)0415) a plán dopravy sousedství Evropské unie, který zahrnuje odvětví letecké dopravy, námořní a vnitrozemské vodní dopravy, silniční a železniční dopravy a infrastruktury dopravních spojení,

— s ohledem na společné prohlášení ministrů dopravy členských států EU a zemí Východního partnerství a představitelů Evropské komise o budoucnosti spolupráce Východního partnerství v oblasti dopravy,

— s ohledem na závěry Rady týkající se spolupráce EU a jejích sousedních regionů v oblasti dopravy přijaté na 3116. zasedání Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku,

— s ohledem na bílou knihu Komise z roku 2011 nazvanou „Plán jednotného evropského dopravního prostoru – vytvoření konkurenceschopného dopravního systému účinně využívajícího zdroje“,

— s ohledem na seznam prioritních projektů infrastruktury týkajících se regionální dopravní sítě Východního partnerství, potvrzený na zasedání EU a ministrů dopravy zemí Východního partnerství, konaném 9. října 2013 v Lucemburku,

— s ohledem na podpis dohody o přidružení mezi EU a Ukrajinou, Moldavskem a Gruzií,

— s ohledem na výkonnost námořní nebo říční plavby jakožto systémů pro dopravu zboží, rozvoj kontaktů mezi lidmi a prohlubování integrace trhů,

1. zdůrazňuje, že doprava je pro růst evropské prosperity nezbytná, neboť umožňuje efektivní rozvážení zboží a volný pohyb občanů; připomíná, že EU je hlavním politickým a hospodářským partnerem zemí Východního partnerství a že posílení spolupráce v oblasti dopravy by těmto zemím mohlo významně pomoci stát se hospodářsky silnějšími a politicky stabilnějšími; poukazuje na skutečnost, že přímými příjemci užitku ze zdokonalení spolupráce v oblasti dopravy, jejímž cílem je zkrácení doby a snížení prostředků vynaložených na přepravu zboží, služeb a cestujících, jsou občané a podniky v EU a v sousedních regionech a že hlubší integrace trhu rovněž může pomoci vytvořit nové tržní příležitosti pro podniky jak v EU, tak i v sousedních regionech;

[1] Přijato dne 17. března 2015 v Jerevanu, Arménie.

2. domnívá se, že lepšího dopravního spojení lze dosáhnout zdokonalením dopravní infrastruktury a těsnější integrací trhu, čímž se zajistí bezproblémový pohyb cestujících a účinná a bezpečná přeprava zboží, a to při zohlednění specifické zeměpisné situace zemí Východního partnerství; v tomto ohledu doufá, že bude vytvořena zjevná vazba mezi dopravní politikou zemí Východního partnerství a strategií Evropa 2020;

3. zdůrazňuje, že užší integrace dopravních trhů EU a jejích východních partnerů závisí na vůli a ochotě jednotlivých zemí v tomto ohledu a její podmínkou je pokrok sousedních zemí při uplatňování norem, které jsou rovnocenné s normami EU v oblastech, jako je bezpečnost, otázky životního prostředí a sociální otázky; vyzývá EU, aby poskytla veškerou nezbytnou technickou podporu a poradenství a neuchylovala se k protekcionistickým opatřením;

4. zdůrazňuje, že mezi východní a západní částí Evropy zůstávají velké rozdíly v dopravní infrastruktuře, které je nutné řešit, a že evropský kontinent musí být více homogenní, co se dopravní infrastruktury týče;

5. připomíná, že velkým problémem je přetížení dopravy, zejména v dopravě silniční a letecké; zdůrazňuje, že je nutné vypořádat se se značnými nedostatky v evropské dopravě s cílem splnit požadavky, které občané na cestování kladou, a uspokojit potřebu ekonomiky přepravovat zboží a služby, a zároveň předvídat omezenost zdrojů a problémy týkající se životního prostředí;

6. bere na vědomí přijetí nových hlavních směrů TEN-T, které utvářejí hlavní a globální síť strategické evropské infrastruktury ve východní a západní části Evropské unie a tím utvářejí jednotný evropský dopravní prostor; vyzývá Evropskou komisi, aby zvážila možnost propojit hlavní síť TEN-T s dopravními sítěmi v zemích Východního partnerství;

7. vybízí Komisi, aby společně s vládami zemí Východního partnerství vypracovala a posléze zveřejnila společnou hodnotící studii o dopravní infrastruktuře, uzlech a spojeních společného zájmu, která by mohla vytvořit ucelený základ pro další společné projekty;

8. bere na vědomí zvýšený tlak na veřejné zdroje financování infrastruktury; zdůrazňuje, že je třeba nový přístup k financování a stanovování cen, který by se zakládal na partnerství veřejného a soukromého sektoru a který by umožňoval místním komunitám vytvořit partnerství se zúčastněnými soukromými subjekty a státními orgány a využít mezinárodní fondy k vytvoření druhů dopravy, které by byly ku prospěchu všech zúčastněných stran; vybízí členské státy EU a země Východního partnerství, aby si vyměnily své nejlepší zkušenosti a posílily spolupráci v této oblasti;

9. uznává význam dalšího zlepšování investičního prostředí v zemích Východního partnerství za účelem přilákání investic z členských států EU v oblasti silniční, železniční, námořní a letecké dopravy, které by podpořily rozvoj příslušné infrastruktury, integraci zemí Východního partnerství a členských států EU, přijetí norem EU a rozvoj kapacit v zemích Východního partnerství;

10. vyzývá Komisi a vlády zemí Východního partnerství, aby do budoucích obchodních dohod začlenily princip zjednodušení dopravy;

11. zdůrazňuje, že by reformy dopravního sektoru v zemích Východního partnerství měly zajistit sbližování s dopravními normami EU; domnívá se, že by sjednávání dohod o leteckých službách mezi EU a zeměmi Východního partnerství mělo být dokončeno s těmi zeměmi, s nimiž bylo započato, a v této souvislosti doufá, že podobná vyjednávání se zbylými zeměmi Východního partnerství započnou brzy; je přesvědčeno, že námořní bezpečnost by měla být zdokonalena prostřednictvím reformy politiky, že by mělo dojít ke zdokonalení vlajek podle Pařížského memoranda o porozumění o státní přístavní kontrole a že by partnerské státy měly být schopny předložit záznamy o zdokonalení bezpečnosti silničního provozu a o tom, že podnikají konkrétní kroky ke zlepšení interoperability železnice s EU; domnívá se, že by dopravní spojení s EU měla být zdokonalena díky lepšímu plánování sítí a práci na prioritních projektech infrastruktury, které umožní napojit partnerské země na transevropskou dopravní síť; vybízí partnerské země, aby zmodernizovaly stávající cesty a budovaly nové;

12. bere na vědomí uzavření hranic na území Východního partnerství, jakož i obtíže týkající se dopravních cest u zemí, které nemají bezprostřední přístup k mořím, a vyzývá v této souvislosti EU, aby přispěla k otevřenějším a přístupnějším způsobům komunikace prostřednictvím realizace konkrétních projektů;

13. zdůrazňuje, že jednotné evropské nebe, které je v současné době ve fázi příprav, by rovněž mělo být rozšířeno i na sousední země EU – minimálním předpokladem pro to je uznávání práva EU a principu „určení EU"; poukazuje na fakt, že cílem jednotného evropského nebe je zlepšit bezpečnost a omezit zpoždění, náklady a emise a že jsou sousední země EU v rámci odstupňovaného přístupu k vytvoření jednotného evropského nebe ochotny založit funkční bloky vzdušného prostoru spolu s členskými státy EU nebo se stát jejich členy; vyzývá země Východního partnerství, aby přispěly k řádnému fungování letecké dopravní cesty jak mezi EU a zeměmi Východního partnerství, tak na území Východního partnerství samotného;

14. připomíná, že klíčovou roli v obchodních tocích s těmi zeměmi Východního partnerství, s nimiž EU sdílí pozemní hranici, hraje silniční doprava; upozorňuje však na to, že překážkou v efektivním toku zboží mezi EU a jejími východními sousedy zůstávají složité administrativní postupy na hraničních přechodech a 40 % celkové doby přepravy je v průměru ztraceno na hranicích kvůli rozdílům v administrativních postupech; zdůrazňuje, že usnadnění postupů pro překračování hranic má klíčový význam pro podporu obchodu díky snižování doby a nákladů a že sdílení zkušeností s úspěšnými reformami v této oblasti by bylo prospěšné všem zemím Východního partnerství;

15. upozorňuje na skutečnost, že úmrtnost v důsledku zranění v silniční dopravě je ve většině zemí Východního partnerství výrazně větší, než je průměr EU, a proto je nízká úroveň bezpečnosti silničního provozu v zemích Východního partnerství pro EU otázkou bezprostředního zájmu; zdůrazňuje, že zdokonalení bezpečnosti silničního provozu prostřednictvím vzdělávání, zvyšování informovanosti a prosazování bezpečnější silniční infrastruktury včetně chráněného parkování představuje ve spolupráci EU se sousedními regiony a jejich finanční podpoře prioritu; vybízí Evropskou komisi, aby prošetřila možnost rozšířit služby celounijního inteligentního dopravního systému na země Východního partnerství;

16. s potěšením konstatuje, že několik zemí Východního partnerství vyjádřilo zájem o rozšířený přístup na trh silniční dopravy s EU a domnívá se, že by EU měla uplatnit svou vnější pravomoc v této oblasti za účelem další integrace trhů s těmito zeměmi; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby pozorně sledovala partnerské země, aby se ujistila, že zavádí a uplatňují relevantní normy v oblasti bezpečnosti, ochrany před protiprávními činy, ochrany životního prostředí a v sociální oblasti, a aby zaručila, že se členské státy neuchýlí k protekcionistickým opatřením; domnívá se, že by hlavním cílem takovéto iniciativy mělo být postupné zrušení množstevních omezení výměnou za zavedení norem, které zaručují kvalitu služeb silniční dopravy mezi EU a zeměmi Východního partnerství, což je koncepce, která není zahrnuta ve stávajících bilaterálních režimech;

17. zdůrazňuje, že otevřené, spravedlivé, nediskriminační, transparentní a účinné systémy zpoplatnění využívání železniční infrastruktury spolu s koridory mezi EU, jejími východními sousedy, Blízkým východem a Asií jsou nezbytné pro využití celého potenciálu železniční nákladní dopravy (včetně rekonstrukce stávajících železničních tratí a výstavby tratí nových, výkonnějších); vyzývá k regionální spolupráci v této oblasti a s politováním konstatuje, že fyzické překážky pro růst obchodu a objemu nákladu rovněž zahrnují nedostatek interoperabilních železničních systémů, nedostatečnou techniku a špatný stav kolejových vozidel; upozorňuje na to, že efektivitu přepravy cestujících po železnici je možné zvýšit díky lepší spolupráci na hraničních přechodech, aniž by bylo zapotřebí značných investic do infrastruktury;

18. vybízí k podpoře vozidel s nízkými emisemi uhlíku a infrastruktury pro alternativní paliva za účelem snížení spotřeby fosilních paliv a tím i snížení vlivu dopravy na životní prostředí;

19. zdůrazňuje, že reformy, které usilují o přiblížení železniční dopravy v zemích Východního partnerství normám EU (bezpečnost, životní prostředí, sociální otázky a interoperabilita) by měly pokračovat, neboť z nich bude mít užitek jak osobní, tak nákladní doprava, a zároveň přilákají do železniční dopravy více investic; upozorňuje na to, že vysoká poptávka po modernizaci kolejových vozidel v sousedních zemích vytváří nové tržní příležitosti pro společnosti z EU; zdůrazňuje, že výše zmíněné reformy jsou zároveň předpokladem pro budoucí liberalizaci trhu;

20. vybízí EU k pomoci v dosažení souladu prostřednictvím sdílení informací týkajících se vytvoření národních programů bezpečnosti civilního letectví a sdílení osvědčených postupů pro kontrolu kvality opatření na ochranu civilního letectví; zdůrazňuje, že by mezinárodní normy pro bezpečnost letectví stanovené Mezinárodní organizací pro civilní letectví (ICAO) měly být v plné míře uvedeny do praxe a poukazuje na skutečnost, že kromě mezinárodních norem by k sbližování právních předpisů v regionu mohlo přispět zlepšení znalostí a uplatnění ustanovení o ochraně letectví před protiprávními činy Evropské konference civilního letectví (ECAC) a zásad stanovených v primárním právu EU;

21. upozorňuje, že by země Východního partnerství měly v budoucnosti rovněž mít užitek z výzkumného projektu řízení letového provozu v rámci jednotného evropského nebe (SESAR), který usiluje o modernizaci infrastruktury řízení letového provozu v Evropě, a že rozsáhlejší podpora EU těm zemím Východního partnerství, které usilují o modernizaci svých systémů řízení leteckého provozu, by byla velmi vítána;

22. podporuje další sbližování právních předpisů a dosažení souladu ve všech oblastech dopravy, institucionální rozvoj státních orgánů zodpovědných za rozvoj silniční, železniční, námořní a letecké dopravy v zemích Východního partnerství a přijímání z toho plynoucích norem prostřednictvím výměny osvědčených postupů EU, technické podpory a pořádání studijních cest, workshopů a fór;

23. podporuje realizaci projektů dopravní infrastruktury podél dopravní sítě Východního partnerství prostřednictvím stávajících programů EU a nástrojů, které zlepší spojení s hlavní sítí TEN-T, a rovněž dokončení probíhajících projektů spojujících země Východního partnerství s dopravní sítí EU;

24. pokládá za nutné, aby Ukrajina, Moldavsko a Gruzie jakožto signatáři dohod o přidružení obdržely od EU odpovídající podporu rozvoje odvětví silniční, železniční, letecké a námořní dopravy;

25. zdůrazňuje, že námořní doprava a splavné vodní cesty představují základní předpoklad pro rozvoj obchodu, usnadnění pohybu cestujících a dokonalejší vzájemné propojení dopravních systémů s ohledem na geografická specifika zemí Východního partnerství;

26. pověřuje své spolupředsedy, aby předali toto usnesení předsedovi Evropského parlamentu, Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Evropské službě pro vnější činnost a vládám a parlamentům členských států EU a zemí Východního partnerství.

USNESENÍ [1]

o výzvách, potenciálu a zahájení nové spolupráce v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů v rámci Východního partnerství

(2015/C 315/03)

PARLAMENTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ EURONEST,

— s ohledem na ustavující listinu Parlamentního shromáždění EURONEST ze dne 3. května 2011,

— s ohledem na společné prohlášení ze summitu Východním partnerství, který se konal ve Vilniusu ve dnech 28.–29. listopadu 2013,

— s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 24. října 2014 o rámci politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030,

— s ohledem na rozhodnutí konference Organizace spojených národů o změně klimatu, která se konala ve Varšavě ve dnech 11.–22. listopadu 2013,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. února 2014 k rámci politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 [2],

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 21. května 2013 k současným výzvám a možnostem obnovitelné energie na evropském trhu s energií [3],

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. března 2013 o energetickém plánu do roku 2050, budoucnosti s energií [4],

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. června 2012 o zahájení spolupráce s partnery za našimi hranicemi v oblasti energetické politiky: Strategický přístup k zabezpečeným, udržitelným a konkurenceschopným dodávkám energie [5],

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 26. listopadu 2014 o konferenci OSN o změně klimatu, která se konala v Limě, které vyzývá k závaznému cíli energetické účinnosti na úrovni 40 % v souladu s celkovým potenciálem pro nákladově efektivní zlepšení energetické účinnosti [6],

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 23. července 2014 s názvem „Energetická účinnost a její příspěvek k energetické bezpečnosti a rámec politiky do roku 2030 v oblasti klimatu a energetiky“ (COM(2014)0520),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 22. ledna 2014 nazvané „Rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky v období 2020–2030“ (COM(2014)0015),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 8. března 2011 s názvem „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“ (COM(2011)0112),

— s ohledem na směrnici 2012/27/EU o energetické účinnosti,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES,

---

[1] Přijato dne 17. března 2015 v Jerevanu, Arménie.
[2] Přijaté texty, P7_TA(2014)0094.
[3] Přijaté texty, P7_TA(2013)0201.
[4] Přijaté texty, P7_TA(2013)0088.
[5] Přijaté texty, P7_TA(2012)0238.
[6] Přijaté texty, P8_TA(2014)0063.

— s ohledem na vnitrostátní strategické dokumenty Arménie, Ázerbájdžánu, Běloruska, Gruzie, Moldavska a Ukrajiny týkající se energie na období do roku 2020 a do roku 2030,

— s ohledem na stěžejní cíle a pracovní program Východního partnerství pro období 2014–2017: Platforma 3 – zabezpečení dodávek energie,

— s ohledem na vytvoření partnerství východní Evropy pro energetickou účinnost a životní prostředí (E5P) v roce 2009,

— s ohledem na výroční zprávu z roku 2013 Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům o činnosti Energetického společenství a na výroční zprávu o činnosti Energetického společenství v roce 2014 ze dne 24. září 2014,

A. vzhledem k tomu, že celosvětová poptávka po energii neustále roste tempem srovnatelným s tempem, jakým roste počet obyvatel, lidská činnost a rozvoj technologií a vzhledem k tomu, že tato skutečnost vede k zostření celosvětového soupeření o zdroje fosilních paliv, což ohrožuje dodávky energie v nejchudších ekonomikách;

B. vzhledem k tomu, že se objevují obavy v souvislosti se změnou klimatu, narůstající poptávkou po energii a nejistotou, která obestírá celosvětové trhy s ropou a zemním plynem a podněcuje producentské a spotřebitelské země k zamyšlení nad vypracováním vzájemně prospěšných strategií pro přeměnu odvětví energetiky na odvětví s nízkými emisemi a ke hledání nové rovnováhy mezi různými zdroji energie s cílem zajistit spolehlivé a bezpečné dodávky a snížit energetickou spotřebu;

C. vzhledem k tomu, že se očekává, že spotřeba energie v oblasti východní Evropy bude růst vyšším tempem, než je průměr v EU, což odpovídá všeobecné tendenci, která doprovází hospodářský a sociální rozvoj této oblasti; vzhledem k tomu, že partnerské země východní Evropy mají trojnásobně vyšší nároky na energii než průměrný členský stát EU a jejich nevyužitý potenciál energetické účinnosti je nadále velmi vysoký;

D. vzhledem k tomu, že je proto v ekonomickém, sociálním a environmentálním zájmu EU i partnerských zemí východní Evropy snižovat emise oxidu uhličitého produkované používáním fosilních paliv, vyvinout alternativní a nákladově účinné zdroje energie a zvyšovat energetickou účinnost;

E. vzhledem k tomu, že regionální dialog ohledně energetické politiky v rámci Východního partnerství v posledních letech nabyl na intenzitě a zaměřuje se na sbližování trhů s energií, diverzifikaci dodávek energie a její přepravy a na rozvoj udržitelných zdrojů energie a infrastruktur, které jsou ve společném i regionálním zájmu;

F. vzhledem k tomu, že konference Organizace spojených národů o změně klimatu, která se konala v listopadu 2013 ve Varšavě, představovala důležitý krok k tomu, aby v roce 2015 mohlo být dosaženo nové univerzální dohody o klimatu, která by se opírala zejména o politiky a opatření pro snižování emisí oxidu uhličitého z energetických systémů;

G. vzhledem k tomu, že úspory energie a opatření ke zvýšení energetické účinnosti spolu s vyšším využíváním obnovitelných zdrojů by rovněž přispěly ke snížení vícerých forem energetické závislosti, včetně finanční, technologické nebo palivové závislosti odvětví jaderné energie a fosilních paliv, a ke snížení akvizic a vlastnictví strategické energetické infrastruktury a investic do energetických projektů ze strany nespolehlivých třetích stran v EU a partnerských zemí východní Evropy;

H. vzhledem k tomu, že narůstající podíl obnovitelných zdrojů může vést k podstatným úsporám nákladů, jak je patrné z výdajů EU na vnější dodávky energie v posledních letech (snížení o 30 miliard EUR v roce 2012);

I. vzhledem k tomu, že ubohý stav odvětví bytové výstavby a zastaralé energetické přenosové a distribuční sítě představují vážné výzvy pro energetickou účinnost a úspory energie v mnoha zemích EU a východoevropských partnerských zemích;

J. vzhledem k tomu, že EU přijala rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030, v němž stanovila soubor cílů, zejména za účelem snížení emisí skleníkových plynů o 40 % oproti úrovním z 90. let minulého století, zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energií spotřebovaných v EU na 27 % a zvýšení energetické účinnosti nejméně o 27 % v souladu s předpoklady očekávanými do roku 2030;

K. vzhledem k tomu, že odpovědnost za plné uplatňování stávajícího a druhého energetického balíčku a následných předpisů EU v oblasti energetické účinnosti nesou všechny členské státy EU a že totéž, pokud jde o provádění právních předpisů, platí pro partnerské země východní Evropy; vzhledem k tomu, že absence správného a včasného provádění právních předpisů může ohrozit bezpečnost jednotlivých členských států EU nebo EU a jejích partnerských východoevropských zemí jako celku;

L. vzhledem k tomu, že EU v roce 2009 přijala směrnici o obnovitelných zdrojích energie, která stanoví povinné vnitrostátní cíle, jichž má být dosaženo podporou využívání obnovitelných zdrojů energie; vzhledem k tomu, že EU dále v roce 2012 přijala směrnici o energetické účinnosti, podle níž musejí členské státy plnit závazná opatření ve prospěch úspory energií, zejména pak povinnost zrenovovat každoročně 3 % vládních budov, a podle níž mají energetické společnosti povinnost snižovat spotřebu energie na úrovni spotřebitelů;

M. vzhledem k tomu, že východoevropské partnerské země začaly přijímat a provádět politický a právní rámec pro obnovitelné zdroje energie a energetickou účinnost, a to i prostřednictvím smluvních vztahů některých těchto zemí, které jsou dány Smlouvou o Energetickém společenství; vzhledem k tomu, že jejich úsilí ovšem ztěžuje nedostatečná kontrola a technická kapacita a nedostatek investic a nástrojů na jejich provádění;

N. vzhledem k tomu, že Arménie, Gruzie a Moldavsko se v roce 2013 staly členy partnerství východní Evropy pro energetickou účinnost a životní prostředí (E5P), které bylo prvně vytvořeno s Ukrajinou, a jehož cílem je prosazovat energetickou účinnost a investice do životního prostředí v zemích Východního partnerství;

O. vzhledem k tomu, že ačkoli měla celosvětová hospodářská krize negativní dopad na investice do energetických úspor a obnovitelných zdrojů energie, mezinárodní finanční instituce zastávají i nadále významnou úlohu, která spočívá v poskytování vnitrostátních finančních prostředků a půjček určených pro investice do udržitelného využívání energie a rozvoje obnovitelných zdrojů;

P. vzhledem k tomu, že země EU a východoevropské partnerské země musejí v rámci utváření vhodných politik, které průmyslovým podnikům ukládají povinnost plnit požadavek účinného využívání energie, a v rámci rozvoje obnovitelných zdrojů a jejich začleňování mezi ostatní zdroje energie uvnitř státu zohledňovat celkovou konkurenceschopnost svých ekonomik a odvětví energetiky;

Q. vzhledem k tomu, že Ukrajina a Moldavsko se v roce 2011 staly členy Energetického společenství, a vznikla jim tudíž povinnost provést mimo jiné směrnici o energetické náročnosti budov (do 30. září 2012), směrnici o energetických štítcích (do konce roku 2011), směrnici o veřejných službách (do konce roku 2011) a směrnici o energiích z obnovitelných zdrojů (do konce roku 2013); vzhledem k tomu, že Gruzie vede jednání s cílem stát se plnoprávným členem Energetického společenství v roce 2015;

Dosažení pokroku a výsledků v oblasti obnovitelné energie a energetické účinnosti

1. sdílí názor účastníků summitu Východního partnerství ve Vilniusu, že je strategicky významné a nezbytné uplatňovat užší spolupráci v oblasti životního prostředí a změny klimatu, neboť přijímání opatření v této oblasti má prvořadý význam; vítá skutečnost, že účastníci summitu se zapojily do přípravy nové všeobecné dohody o klimatu, která má být přijata na konferenci OSN o změně klimatu v roce 2015 v Paříži; zdůrazňuje společný zájem na posilování dvoustranné a vícestranné spolupráce s Východním partnerstvím v oblasti energetiky s cílem dosáhnout cílů politiky v oblasti klimatu;

2. vítá pokrok, jehož bylo dosaženo na summitu ve Vilniusu, a vyzývá účastníky summitu, který se má konat v květnu 2015 v Rize, aby přijali další kroky vedoucí ke spolupráci v oblasti energetiky v rámci Východního partnerství; vyjadřuje politování nad skutečností, že Ruská Federace využila v určitých případech dvoustranný obchod s energií jako nástroj politického nátlaku; zdůrazňuje, že další rozvoj spolupráce mezi EU a jejími partnery je nezbytný k posílení vzájemné energetické bezpečnosti a k získání větší nezávislosti a odolnosti vůči vnějšímu tlaku;

3. zdůrazňuje, že v zájmu přiblížení se energetickým systémům s nízkými emisemi, snižování rizik souvisejících se změnou klimatu a prosazování bezpečné, udržitelné a cenově dostupné energie ve prospěch našich ekonomik a občanů, je důležité přikládat vysokou politickou prioritu dosahování pokroku v oblasti rozvoje obnovitelné energie a energetické účinnosti;

4. zdůrazňuje, že současné stárnoucí infrastruktury, chybějící propojení a vyšší podíl energie z obnovitelných zdrojů při výrobě energie a její spotřebě poukazují na skutečnost, že je nezbytné ve velkém měřítku investovat do rozvoje odpovídající infrastruktury pro přenos a skladování elektrické energie; vyzývá EU a východoevropské partnerské země, aby posílily regionální spolupráci a podpořily modernizaci energetických rozvodných sítí, a to zejména tím, že budou rozvíjet a prosazovat „inteligentní rozvodné sítě" a výstavbu nových propojovacích a přeshraničních infrastruktur; zdůrazňuje, že tyto investice je třeba doplňovat o opatření vedoucí ke změnám chování, úsporám energie a silné podpoře spotřebitelů, která budou zdůrazňovat výhody přechodu z fosilních paliv na obnovitelnou energii, zejména v oblasti vytápění; zdůrazňuje rovněž, že na podporu fungování inteligentní sítě je důležité rozvíjet páteřní síť internetu a zajistit také kybernetickou bezpečnost kritických infrastruktur;

5. konstatuje, že některé obnovitelné zdroje energie jsou intermitentní a domnívá se v této souvislosti, že čím jsou elektrické sítě všudypřítomnější, tím mohou být využívány geograficky vzdálenější zdroje energie, a tudíž může být dosaženo rovnováhy, pokud jde o výrobu či nedostupnost zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů;

6. zdůrazňuje úlohu energetické účinnosti budov a význam renovací budov náročných na energii v rámci partnerství s EU, jehož cílem je maximalizovat jejich energetickou účinnost;

7. domnívá se, že rozvoj obnovitelné energie by měl být doprovázen podporou skladovacích kapacit a flexibilní záložní kapacity, a zdůrazňuje, že jsou zapotřebí účinná opatření v oblasti energetické účinnosti, která by zajistila dodávky elektrické energie v době špičkového zatížení; pobízí EU a východoevropské partnerské země, aby podporovaly a usnadňovaly zakládání nových partnerství k zajištění přenosu technologií v oblastech řízení poptávky, inteligentních sítí a technologií skladování energie; vyzývá k lepší spolupráci mezi EU a jejími partnerskými zeměmi v jejich společném úsilí o odrážení různorodých útoků na kritické infrastruktury;

8. zdůrazňuje problémy postihující venkovské komunity ve východoevropských partnerských zemích, které souvisejí s plynofikací, neboť tyto komunity jsou v současné době stále závislé na přírodních zdrojích, jež poskytují lesy, což vede k masivnímu odlesňování a poškozování lesů, které je odpovědné za jednu pětinu veškerých emisí produkovaných lidskou činností;

9. doporučuje, aby EU a její východoevropské partnerské země posilovaly a testovaly místní a decentralizovanou výrobu obnovitelné energie a distribuční sítě, čímž by se vytvořil odolnější, vyváženější a demokratičtější energetický systém, zlepšila by se energetická bezpečnost, naskytly by se obchodní příležitosti a pokryly by se potřeby místních komunit a trhů;

10. vyzývá členské státy EU a jejich partnery, aby zvýšily kapacitu, pokud jde o spolupráci v oblasti vyhledávání alternativních zdrojů se soukromými investory, kteří mají zájem o těžbu břidličného plynu, což by přineslo obrovskou výhodu, která by zemím, jež jsou závislé na dovozu energie, umožnila lépe odolávat vnějšímu politickému tlaku;

11. zdůrazňuje, že potenciál energetických úspor se dotýká všech odvětví ekonomiky, včetně průmyslu, zemědělství, stavebnictví (zejména, pokud jde o vysokou náročnost obytných budov na energii), dopravy a služeb; je přesvědčen o tom, že pokrok směrem k energetické účinnosti se musí opírat o rozhodnutí týkající se účinného provádění rozumně podložených opatření ze strany různých zainteresovaných stran, od politických činitelů až po výrobce energie a samotné spotřebitele;

12. zdůrazňuje, že přechod k energeticky účinnějšímu hospodářství by měl urychlit také šíření inovativních technologických řešení a zlepšit konkurenceschopnost průmyslu, podpořit hospodářský růst a vytvářet kvalitní pracovní místa v řadě odvětví, jež souvisejí s energetickou účinností;

13. zdůrazňuje, že politiky v oblasti energetické účinnosti by se měly zakládat na podrobné analýze využívání energií, trhů a technologií a na identifikaci odvětví a příležitostí, kde mohou opatření případně přinést největší pokrok; vyzývá v této souvislosti členské státy EU a východoevropské partnerské země, aby utvářely politiky týkající se energetické účinnosti, které se budou zaměřovat přednostně na odstraňování překážek, jež brání investicím do energetické účinnosti, postupné zavádění a provádění výkonnostních norem ve všech odvětvích náročných na energie, včetně průmyslu, na zvyšování daní u energeticky nejnáročnějších produktů a zařízení, pokud existují alternativy méně náročné na energie, a na vytváření takových modelů financování, které budou dostupné pro soukromé domácnosti;

14. zdůrazňuje, že je důležité dokončit projekty dálkového vytápění ve východoevropských partnerských zemích a zajistit, aby každý projekt týkající se rekonstrukce či výstavby upřednostňoval energetickou účinnost;

Zajištění správných rámcových podmínek pro udržitelný rozvoj obnovitelné energie a podporu energetické účinnosti

15. podporuje cíle, které spočívají ve zvýšení povědomí veřejnosti ve východoevropských partnerských zemích o obnovitelné energii, a uznává, že obchodní komunita v těchto zemích v současné době postrádá znalosti o výrobě obnovitelné energie a možnostech účasti v investičních projektech; zdůrazňuje úlohu mezinárodních finančních institucí, pokud jde o poskytování finančních prostředků a půjček využívajících pákového efektu za účelem investic do udržitelného využívání energie a na rozvoj obnovitelných zdrojů;

16. podporuje cíle pracovního programu platformy Východního partnerství pro energetickou bezpečnost na období 2014–2017 a zejména cíl dosáhnout intenzivnější spolupráce v oblasti provádění právních předpisů o energetické účinnosti a obnovitelné energii a v oblasti podpory investic;

17. zdůrazňuje, že regulační rámce pro obnovitelné energie a energetickou účinnost mají značný význam, neboť na rozhodnutí o investicích do těchto oblastí mají z velké části vliv správní povolení; doporučuje, aby vlády členských států EU a východoevropských partnerských zemí zajistily transparentnost, soudržnost a kontinuitu při utváření právních, finančních a regulatorních rámců s cílem posílit důvěru investorů a sdílet znalosti v oblasti regulací a osvědčené postupy; zdůrazňuje, že Komise by měla být opatrná a měla by zajistit, aby investice do energetiky a politická rozhodnutí v žádném členském státě EU neoslabili energetickou bezpečnost v dalších členských státech či východoevropských partnerských zemích;

18. vyzývá Komisi, aby provedla revizi směrnice o energetické účinnosti s cílem prodloužit systém závazků v oblasti energetické účinnosti na období po roce 2020 a navrhnout revidovanou směrnici s cíli do roku 2030 ke konečnému přijetí Energetickým společenstvím;

19. podporuje sbližování právních předpisů východoevropských partnerských zemí s právními předpisy a standardy týkajícími se obnovitelné energie a energetické účinnosti, jež přijala EU, zejména v rámci Energetického společenství, a podporuje provádění souvisejících vnitrostátních strategií a akčních plánů; zdůrazňuje v této souvislosti význam právních předpisů, které rozšiřují přístup na domácí trhy s obnovitelnou energií zahraničním investorům a usnadňují obchod s energií mezi národními a místními subjekty; zdůrazňuje, že domácí a zahraniční investoři by měli mít nárok na stejné zacházení, pokud jde o přístup na trhy s obnovitelnou energií; očekává návrhy právních předpisů, jež povedou k dalšímu růstu domácích zdrojů obnovitelné energie a výroby energie z obnovitelných zdrojů po roce 2020; vítá skutečnost, že východoevropské partnerské země, které přijaly vnitrostátní programy pro energetickou účinnost, stanovily číselně vyjádřené cíle, zejména pokud jde o snížení energetické náročnosti, snížení emisí oxidu uhličitého a tepelných ztrát v odvětví bydlení; zdůrazňuje, že cíle energetické účinnosti, které nebyly splněny, by měly být periodicky revidovány a měly by být zaváděny nové strategie, aby se zajistilo, že budou dosaženy jak v EU, tak v partnerských zemích;

20. zastává názor, že pro obnovitelnou energii jsou zapotřebí ucelenější systémy podpory, má-li být účinným způsobem vybudována obnovitelná kapacita, zejména pak pro inovativní technologie v odvětví solární a větrné energie a odvětví biomasy, ale že by tyto technologie neměly vést k nadměrným dotacím a v případě, že jsou již starší, měly by být vyřazeny;

21. zdůrazňuje úlohu, kterou může odvětví dopravy zastávat při snižování emisí tím, že začlení cíle v oblasti obnovitelné energie do pracovních programů veřejné dopravy;

22. pobízí EU a východoevropské partnerské země, aby zavedly nové modely financování na podporu obnovitelných zdrojů a úspory energie, které by tolik nespoléhaly na financování z veřejných a soukromých zdrojů;

23. žádá, aby byly pro jednotlivé země vypracovány hodnotící studie spotřeby energie, aby mohla být zavedena strategie pro optimalizaci investic, která by zvýšila účinnost a snížila z dlouhodobého hlediska náklady a závislost na dovozu; naléhavě žádá zvýšení soukromých a veřejných investic do rekonstrukcí obytných budov v EU a jejích partnerských zemích, které jsou náročné na energii;

24. připomíná své doporučení, aby členské státy EU a východoevropské partnerské země usnadnily vytvoření preferenčního přístupu k obchodu s energií z obnovitelných zdrojů, tj. na základě mechanismů a podmínek, jež poskytuje směrnice 2009/28/ES;

25. vítá skutečnost, že Ukrajina v rámci provedené směrnice o obnovitelných zdrojích energie téměř zdvojnásobila podíl obnovitelných zdrojů energie ve své konečné spotřebě z 2,99 % v roce 2012 na 3,96 % v roce 2013;

Podpora společných přístupů k tvorbě politiky a posílení vícestranné spolupráce v oblasti obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti v rámci Východoevropského partnerství

26. zdůrazňuje, že zatímco politické cíle v oblasti energetiky byly stanoveny a jsou koordinovány na úrovni EU, na členských státech EU je, aby si zvolily vhodné strategie v závislosti na struktuře svých vnitřních trhů s energií; doporučuje, aby se členské státy EU a východoevropské partnerské země zapojily do dalších výměn a spolupráce v oblasti výzkumu a formování politik zaměřených na obnovitelné zdroje a energetickou účinnost a aby současně řešily problém energetické chudoby, a to se zvláštním důrazem na zranitelné domácnosti s nízkými příjmy, které si nemohou sami dovolit investovat do projektů týkajících se energetické účinnosti a modernizace a které by byly zvýšením cen energií postiženy nejvíce, a aby jim tudíž poskytly informace a na míru řešené mechanismy financování, které by jim umožnily snížit spotřebu energie, diverzifikovat energetické zdroje a vybudovat energetickou nezávislost na úrovni domácnosti;

27. zdůrazňuje zájem vytvořit otevřený a integrovaný trh s energií mezi EU a jejími východoevropskými partnerskými zeměmi, který by mohl podpořit rozvoj obnovitelných zdrojů energie díky tomu, že by poskytoval více příležitostí k obchodu a investicím; doporučuje, aby se EU a východoevropské partnerské země zapojily do rozvoje regionálního obchodu s elektrickou energií z obnovitelných zdrojů v rámci nových dohod;

28. vítá záměr Komise vypracovat pokyny upravující obchod s obnovitelnými zdroji energie na evropské úrovni a doporučuje, aby byl plně zohledněn obchodní potenciál EU s jejími východoevropskými partnerskými zeměmi;

29. vítá podporu ze strany programu INOGATE, včetně iniciativy pro úsporu energie ve stavebnictví (ESIB), kterou tento program poskytl východoevropským partnerským zemím; je přesvědčen o tom, že program INOGATE by měl být v budoucnu proveden na základě smluvních dohod a závazků k provedení změn politik, a to tak aby přesně odpovídal potřebám jednotlivých partnerských zemí;

30. oceňuje výsledky unijní iniciativy Pakt starostů a primátorů, která sdružuje městské rady ve snaze snížit emise oxidu uhličitého pomocí opatření zaměřených na energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie; vyzývá EU, aby tuto iniciativu posílila a doporučila ji dalším obcím, zejména ve východoevropských partnerských zemích; doporučuje, aby tato iniciativa zahrnovala nasazení dalšího úsilí o podporu zásad energetické účinnosti a změnu spotřebitelské mentality, zejména prostřednictvím osvětových kampaní;

31. uznává hodnotu partnerství východní Evropy pro energetickou účinnost a životní prostředí (E5P) jako fondu sdružujícího více dárců, který spravuje Evropská banka pro obnovu a rozvoj a jehož cílem je podpořit investice do energetické účinnosti a snížení emisí oxidu uhličitého ve východoevropských partnerských zemích; vítá skutečnost, že Arménie, Gruzie a Moldavsko se v říjnu 2013 rozhodly připojit k aktivitám fondu E5P jako jeho přispěvatelé i příjemci a poznamenává, že fond E5P působí úspěšně na Ukrajině již od roku 2009; vybízí Ázerbájdžán a Bělorusko, aby se také staly členskými zeměmi E5P a přidaly se k jeho dárcovské komunitě, což jim umožní zintenzívnit úsilí o zvýšení energetické účinnosti;

32. vybízí EU, aby lépe využívala investiční nástroj sousedství a spolufinancovala investice do opatření v oblasti energetické účinnosti a projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a aby mimo jiné budovala na zkušenostech získaných při provádění projektů v oblasti energetické účinnosti v souladu s investičním rámcem pro západní Balkán;

33. zdůrazňuje, že je nezbytné rozvíjet vzdělání v akademických oblastech týkajících se obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti jakožto významných vektorů inovací; doporučuje, aby EU vypracovala v souladu s evropským nástrojem sousedství na období 2014–2020 podpůrné programy, které umožní univerzitám a vysokým školám technického zaměření v EU a východoevropských partnerských zemích rozvíjet užší spolupráci a výměny studentů doktorandského a magisterského studia v oblasti energetického inženýrství a ekonomiky;

34. vítá priority programu inteligentní energie EU a rámcového programu pro výzkum a inovace (Horizont 2020); vyzývá EU, aby svůj program inteligentní energie – Evropa zpřístupnila východoevropským partnerským zemím a aby přijala opatření, která usnadní jejich zapojení, s cílem uplatňovat výměnu osvědčených postupů, rozvíjet nové technologie a podporovat inovace v oblasti obnovitelné energie a energetické účinnosti;

35. pověřuje své spolupředsedy, aby předali toto usnesení předsedovi Evropského parlamentu, Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Evropské službě pro vnější činnost, vládám a parlamentům členských států EU a zemí Východního partnerství.

USNESENÍ [1]

o kultuře a mezikulturním dialogu v kontextu Východního partnerství

(2015/C 315/04)

PARLAMENTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ EURONEST,

— s ohledem na společné prohlášení s názvem „Východní partnerství: cesta vpřed“ vydané na summitu o Východním partnerství, který se konal ve Vilniusu ve dnech 28. a 29. listopadu 2013,

— s ohledem na společné prohlášení vydané na summitu o Východním partnerství, který se konal ve Varšavě ve dnech 29.–30. září 2011,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. října 2013 o evropské politice sousedství: směrem k posílení partnerství. Postoj EP ke zprávám za rok 2012,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. května 2011 o kulturních dimenzích vnější činnosti EU,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. ledna 2004 o ochraně a podpoře kulturní rozmanitosti: roli evropských regionů a mezinárodních organizací, jako je Unesco a Rada Evropy,

— s ohledem na příslušné pracovní dokumenty vydané Výborem Evropského parlamentu pro kulturu a vzdělávání, jako je pracovní dokument ze dne 15. října 2013 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí program Kreativní Evropa a pracovní dokument ze dne 16. října 2013 o programu Erasmus+,

— s ohledem na návrh stanoviska Výboru Evropského parlamentu pro kulturu a vzdělávání ze dne 5. listopadu 2013 k zahraniční politice EU ve světě kulturních a náboženských rozdílů,

— s ohledem na Úmluvu Unesco o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů z roku 2005,

— s ohledem na Úmluvu Unesco o světovém dědictví z roku 1972 a na Haagskou úmluvu z roku 1954 o ochraně kulturních statků v případě ozbrojeného konfliktu a na pravidla pro provádění této úmluvy,

— s ohledem na ustavující listinu parlamentního shromáždění Euronest ze dne 3. května 2011,

— s ohledem na společné sdělení Evropské komise a vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 15. května 2012 s názvem „Východní partnerství: plán do podzimního summitu v roce 2013“

— s ohledem na usnesení Parlamentního shromáždění Euronest ze dne 3. dubna 2012 o posílení občanské společnosti v zemích Východního partnerství, včetně otázky spolupráce mezi vládou a občanskou společností a otázky reforem zaměřených na posílení občanské společnosti,

— s ohledem na rezoluci Parlamentního shromáždění Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) z roku 2014 o ochraně kulturních statků v zemích OBSE,

A. vzhledem k tomu, že hlavním bohatstvím Evropy je její kulturní dědictví, které je třeba chránit v zájmu obyvatel Evropy;

B. vzhledem k tomu, že kultura může a měla by být zprostředkovacím činitelem rozvoje, začleňování, inovací, demokracie, lidských práv, vzdělávání, předcházení konfliktům a procesu smiřování, vzájemného porozumění a respektu;

[1] Přijato dne 17. března 2015 v Jerevanu, Arménie.

C. vzhledem k tomu, že kulturní spolupráce a mezikulturní dialog, které jsou zásadními prvky kulturní demokracie, mohou představovat nástroj pro celosvětový mír a stabilitu, vzhledem k tomu, že umělci se de facto projevují jako diplomaté, kteří se podílejí na výměně a konfrontaci odlišných estetických, politických, morálních a sociálních hodnot,

D. vzhledem k tomu, že kulturní statky, včetně sportu a aktivit mládeže, přispívají k nemateriálnímu rozvoji a hospodářství Evropy a pomáhají vytvořit znalostní společnost, zejména prostřednictvím odvětví kultury a turismu;

E. vzhledem k tomu, že nová média a komunikační technologie, jako je Internet, mohou sloužit jako nástroje kulturní spolupráce a mezikulturního dialogu a usnadnění přístupu ke kulturnímu obsahu a vzdělání;

F. vzhledem k tomu, že rozmanitost evropských kultur je stejně jako biologická rozmanitost v přírodě součástí živého dědictví nezbytného pro udržitelný rozvoj našich společností, a je tudíž nutné ji uchovávat a chránit před hrozbou zániku;

G. vzhledem k tomu, že soudržné multikulturní společnosti, které ke své rozmanitosti přistupují demokratickým a udržitelným způsobem, pomáhají podporovat pluralitu, jsou otevřenější a mají větší potenciál k tomu, aby se staly součástí bohatství, které kulturní rozmanitost představuje; vzhledem k tomu, že mobilita osob ve sdíleném evropském prostoru, stejně jako tradiční a nové migrační toky a výměny všeho druhu tuto kulturní rozmanitost posilují;

H. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva přikládá větší význam ochraně a podpoře kulturního a dědictví Evropské unie ve vší jeho rozmanitosti;

I. vzhledem k tomu, že kulturní rozmanitost je jednou ze základních zásad Evropské unie, jak potvrzuje článek 22 Listiny základních práv, který zní: „Unie respektuje kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost“;

J. vzhledem k tomu, že ochrana a podpora kulturní a jazykové rozmanitosti v členských státech a mezi členskými státy je základní hodnotou a zároveň jedním z hlavních úkolů Evropské unie; vzhledem k tomu, že strategickým cílem evropského programu pro kulturu je podporovat kulturu jako jednu z důležitých součástí mezinárodních vztahů EU;

K. vzhledem k tomu, že Úmluva Unesco o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů z roku 2005 umožňuje stranám úmluvy přijímat vhodná opatření za účelem ochrany kulturních činností, statků a služeb s cílem posílit rozmanitost, pokud jde o kulturní projev, a to jak na území jednotlivých stran, tak na základě mezinárodních dohod;

L. vzhledem k tomu, že všechny jazyky v Evropě jsou si co do hodnoty a vážnosti rovny, že jsou nedílnou složkou evropských kultur a civilizací a přispívají k obohacování lidstva; vzhledem k tomu, že respektování jazykové rozmanitosti přispívá k sociální soudržnosti posilováním vzájemného porozumění, sebedůvěry a tolerance, a vzhledem k tomu, že jazyková rozmanitost rozšiřuje přístup ke kulturním statkům, napomáhá rozvíjení tvořivosti a osvojování mezikulturních dovedností a podporuje rovněž spolupráci mezi národy a zeměmi;

M. vzhledem k tomu, že pojem jazykové rozmanitosti v EU a v zemích Východního partnerství zahrnuje nejen hlavní úřední jazyky, ale i další úřední jazyky, regionální jazyky a jazyky, které v těchto státech nejsou oficiálně uznány; vzhledem k tomu, že všechny jazyky odrážejí mentalitu, způsob kreativity a historické a sociální znalosti a dovednosti, které jsou součástí bohatství a rozmanitosti EU a zemí Východního partnerství a tvoří základ evropské identity; vzhledem k tomu, že jazyková rozmanitost v rámci jedné země by proto měla být nahlížena jako výhoda, a nikoli jako zátěž, a proto by také měla být podporována a propagována;

N. vzhledem k tomu, že Rámcová úmluva Rady Evropy o ochraně národnostních menšin, kterou ratifikovalo 24 členských států EU a všech pět partnerských zemí parlamentního shromáždění Euronest, uvádí, že k tomu, aby kulturní rozmanitost nebyla zdrojem a faktorem rozdělení, ale naopak obohacení každé společnosti, je nezbytné vytvořit atmosféru tolerance a dialogu;

O. vzhledem k tomu, že Charta regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy, kterou ratifikovalo 16 členských států EU a podepsaly ji čtyři země Východního partnerství, poskytuje referenční rámec pro ochranu jazyků, kterým hrozí zánik, i prostředky na ochranu menšin;

P. vzhledem k tomu, že úroveň ochrany některých ohrožených evropských jazyků, jimiž mluví přeshraniční komunity, se velmi liší v závislosti na státě nebo regionu, v němž mluvčí dotčeného jazyka žijí; vzhledem k tomu, že v některých zemích EU a Východního partnerství existují menšinové či regionální jazyky, které jsou ohroženy nebo zanikají, zatímco v jiných, sousedních zemích jsou tyto jazyky většinovými úředními jazyky;

Q. vzhledem k tomu, že s ohledem na naléhavou povahu situace, které čelí jazyky, jimž hrozí zánik, by měla být těmto jazykům věnována zvláštní pozornost, a to v podobě uznání multikulturalismu a mnohojazyčnosti, provádění politických opatření s cílem bojovat s existujícími předsudky vůči ohroženým jazykům a přijetí protiasimilačního přístupu;

R. vzhledem k tomu, že vyučování v mateřském jazyce je nejúčinnějším způsobem výuky; vzhledem k tomu, že jsou-li děti od dětství vyučovány v mateřském jazyce souběžně s výukou v úředním jazyce, získávají přirozenou dovednost pro pozdější osvojování dalších jazyků, a vzhledem k tomu, že pro mladé Evropany představuje jazyková pluralita výhodu;

S. vzhledem k tomu, že na evropském kontinentu žije více než 300 různých národnostních menšin;

T. vzhledem k tomu, že Evropská unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin, a vzhledem k tomu, že tyto hodnoty jsou společné členským státům ve společnosti vyznačující se pluralismem, nepřípustností diskriminace, tolerancí, spravedlností, solidaritou a rovností žen a mužů (článek 2 Smlouvy o Evropské unii); vzhledem k tomu, že tyto hodnoty jsou také součástí Východního partnerství;

U. vzhledem k tomu, že v závěrech předsednictví Evropské rady, která se konala v Kodani ve dnech 21. a 22. června 1993 se uvádí, že respektování a ochrana menšin je jedním z požadavků pro uchazeče o členství v Evropské unii;

V. vzhledem k tomu, že národnostní menšinové komunity specifickým způsobem přispívají k evropské kultuře;

W. vzhledem k tomu, že pro budoucnost zemí EU a Východního partnerství, pro jejich stabilitu, bezpečnost a prosperitu a pro dobré sousedské vztahy má zásadní význam, aby se otázka národnostních menšin a mezikulturních a mezietnických vztahů řešila; vzhledem k tomu, že příslušníci většiny a menšiny sdílejí vzájemnou, byť asymetrickou politickou a morální odpovědnost za začlenění, zachování a rozvoj identity, kultury a jazyka menšinových komunit;

X. vzhledem k tomu, že každý jedinec by měl mít nezcizitelné právo svobodně si zvolit, zda patří k národnostní menšině, a neměl by být žádným způsobem znevýhodňován v důsledku této volby nebo v důsledku výkonu svých práv spjatých s touto volbou; vzhledem k tomu, že žádný členský stát EU ani žádná země Východního partnerství nesmí zpochybnit právo příslušníků národnostních menšin na svobodnou volbu identity nebo identit;

Y. vzhledem k tomu, že primární odpovědností členských států je chránit veškeré kulturní dědictví velkého významu proti úmyslnému zničení v případě ozbrojeného konfliktu;

Z. vzhledem k tomu, že kulturní dědictví odráží dějiny, tradice a národní původ národů;

Dodržování kulturních práv: hlavní zásady

1. zdůrazňuje význam kulturního rozměru a mezikulturního dialogu pro plný rozvoj Východního partnerství;

2. vyzývá členské státy EU a země Východního partnerství, aby dostály závazkům, které přijaly přistoupením k Úmluvě Unesco o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů z roku 2005, ať už je to na jejich vlastním území nebo v souvislosti s mezinárodními dohodami;

3. vyzývá členské státy, které tak doposud neučinily, aby následovaly příkladu zemí účastnících se Parlamentního shromáždění Euronest, které již podepsaly a ratifikovaly Rámcovou úmluvu Rady Evropy o ochraně národnostních menšin; dále vyzývá členské státy EU a země Východního partnerství, které tak doposud neučinily, aby ratifikovaly a provedly Chartu regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy;

4. pevně věří, že práva příslušníků národnostních menšinových komunit musí být zaručena, aby byly vytvořeny vhodné podmínky pro jejich rozvoj, a že tato práva musí být srovnatelná s právy, kterých požívají příslušníci většinových komunit v členských státech EU a zemích Východního partnerství; upozorňuje na to, že vzhledem k tomu, že národnostní menšiny nemají právní subjektivitu, nemohou být právním subjektem, a tudíž nemohou být stranami smluv nebo smluvních vztahů; zdůrazňuje však, že národnostní menšiny musí být předmětem kolektivní ochrany a že jejich příslušníci musí mít pravomoc jednat s cílem bránit identitu a kulturní práva příslušných národnostních menšin – a to buď jako individuální právní subjekty, nebo v rámci různých útvarů, které mají právní subjektivitu. Zdůrazňuje, že se nejedná o územní práva ani o práva spjatá s územím a že jejich uznání musí být právně upraveno na úrovni každého dotčeného národního státu i na přeshraniční (mezinárodní) úrovni (doporučení 1735 (2006) Parlamentního shromáždění Rady Evropy o konceptu „národa“);

Kulturní dialog a kulturní spolupráce

5. zdůrazňuje potřebu přijmout komplexní přístup ke zprostředkování kultury a ke kulturní výměně mezi členskými státy EU a zeměmi Východního partnerství a také úlohu kultury v oblasti posilování demokratizace, lidských práv, předcházení konfliktům a budování míru;

6. vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že vleklé konflikty na území zemí Východního partnerství doposud nebyly vyřešeny v rámci mezinárodních právních předpisů; zdůrazňuje, že stávající situace nadále představuje závažnou překážku demokratického rozvoje takovýchto regionů a má negativní dopad na výměnu a na procesy přinášející vzájemný prospěch, které probíhají mezi zeměmi Východního partnerství, mimo jiné v kulturní oblasti;

7. lituje ničení historických, náboženských a kulturních památek na území zemí Východního partnerství, zejména tam, kde přetrvávají vleklé konflikty; vyzývá členské státy EU a země Východního partnerství, aby přiměly země, které se nacházejí v konfliktu, k tomu, aby se vyvarovaly ničení památek, nahrazování jejich původních částí, jejich protiprávního dovozu a vývozu a úprav, protože takovéto činnosti snižují kulturní a historickou hodnotu dotčených památek;

8. v této souvislosti oceňuje iniciativy vzájemné výměny i výzvy k dalšímu úsilí s cílem posilovat mezikulturní kontakt mezi obyvateli, kteří žijí v oblastech, kde přetrvávají vleklé konflikty, a souhlasí s tím, že je nezbytné šířit myšlenku míru a důvěry a zahájit skutečný proces smiřování mezi stranami na obou stranách takovýchto konfliktů;

9. zdůrazňuje, že je nezbytné vypracovat účinné strategie pro mezikulturní vyjednávání mezi členskými státy EU a zeměmi Východního partnerství, a domnívá se, že multikulturní přístup k tomuto úkolu by mohl usnadnit uzavírání prospěšných dohod, které by stavěly EU a země Východního partnerství na stejnou úroveň;

10. konstatuje, že kulturní výměna a výměna v oblasti vzdělávání mezi členskými státy EU a zeměmi Východního partnerství potenciálně mohou posílit občanskou společnost, podporovat demokratizaci a řádnou správu, rozvoj dovedností, lidská práva a základní svobody a položit základy trvalé spolupráce;

11. vybízí země Východního partnerství, aby vypracovaly programy výměny v oblasti vzdělávání následující příklad unijního programu Erasmus, který se ukázal být užitečným nástrojem nejen v oblasti vzdělávání, ale také v oblasti mezikulturní výměny, a jehož výsledkem je lepší porozumění jiným kulturám;

12. nabádá členské státy a země Východního partnerství, aby posílily své úsilí týkající se spolupráce tak, aby podpořily další zlepšení vnitrostátních právních rámců na ochranu a zachování kulturního dědictví a statků, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a mezinárodními právními rámci, včetně opatření pro boj proti nedovolenému obchodu s kulturními statky a duševním vlastnictvím; v této souvislosti připomíná úsilí, jež EU v současné době vynakládá za účelem přepracování směrnice o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (COM(2013) 311) (zpráva Marie-Christine Vergiatové);

13. požaduje soudržné strategie za účelem posílení mobility mládeže, odborníků v oblasti kultury, umělců a tvůrců, za účelem kulturního rozvoje a rozvoje v oblasti vzdělávání (včetně mediální gramotnosti a gramotnosti v oblasti IKT), jakož i přístupu k uměleckému vyjádření ve všech jeho formách v členských státech EU i v zemích Východního partnerství; požaduje navýšení rozpočtu na tyto činnosti;

14. podporuje spolupráci s odborníky z praxe, se zprostředkovatelskými organizacemi a s občanskou společností v členských státech EU i v zemích Východního partnerství, pokud jde o vypracování a provádění vnějších kulturních politik a výměn, které zlepšují vzájemné porozumění a zároveň náležitě zohledňují evropskou kulturní a jazykovou rozmanitost;

Přístup k programům EU

15. zdůrazňuje ústřední úlohu Evropské unie v posilování mezikulturního dialogu se zeměmi Východního partnerství, jehož cílem je podporovat solidaritu a sociální a politickou soudržnost; vyzývá k podpoře budování důvěry mezi komunitami, které tradičně žijí vedle sebe, a k podpoře jejich soužití tím, že si budou vzájemně předávat informace o své identitě, jazycích, historii, dědictví a kultuře a o regionálních identitách, s cílem dosáhnout lepšího porozumění a tolerance rozmanitosti;

16. připomíná význam protokolů o kulturní spolupráci a jejich přidanou hodnotu v dvoustranných dohodách se zeměmi Východního partnerství; naléhavě vyzývá Komisi, aby představila svou strategii týkající se budoucích protokolů o kulturní spolupráci a aby tuto strategii konzultovala se všemi zúčastněnými stranami, včetně Evropského parlamentu, parlamentů zemí Východního partnerství a občanské společnosti;

17. zdůrazňuje význam kulturní diplomacie a vítá programy Erasmus+ a Evropa pro občany, které přispívají ke zlepšování jazykových znalostí, kulturního povědomí, aktivního občanství a vzájemného porozumění; zdůrazňuje význam programu Kreativní Evropa v kulturním a tvůrčím odvětví; zdůrazňuje význam navýšení finančních prostředků pro tyto programy;

18. plně podporuje zvýšenou míru účasti zemí Východního partnerství na výše uvedených programech a podporuje součinnost a iniciativy mladých lidí v oblasti vzdělávání, mnohojazyčnosti, sportu, médií, turismu, dobrovolné činnosti a odborné přípravy, jakožto nedílné součásti spolupráce a dialogu mezi EU a zeměmi Východního partnerství;

19. oceňuje všechny podoby spolupráce mezi veřejným a soukromým sektorem, ve které občanská společnost – včetně nevládních organizací a evropských kulturních sítí – hraje důležitou úlohu, pokud jde o zaměření na kulturní aspekty vztahů EU se zeměmi Východního partnerství;

20. podporuje zvyšující se míru účasti zemí Východního partnerství v unijních programech zaměřených na kulturu, mobilitu, mládež, vzdělávání a odbornou přípravu a žádá, aby zejména mladým účastníkům ze zemí Východního partnerství byl zaručen přístup do těchto programů;

21. vyzývá k vytvoření kulturních víz pro umělce a další odborníky v kulturní oblasti, kteří jsou státními příslušníky zemí Východního partnerství, po vzoru stávajícího balíčku týkajícího se víz pro vědecké pracovníky, který platí od roku 2005, za účelem dalšího usnadnění mobility v kulturním odvětví jdoucího nad rámec probíhajících jednání o usnadnění udělování víz; vybízí ke stanovení časového rámce pro zavedení tohoto programu víz pro pracovníky v oblasti kultury;

22. pověřuje své spolupředsedy, aby předali toto usnesení předsedovi Evropského parlamentu, Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise/vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Evropské službě pro vnější činnost a vládám a parlamentům členských států a zemí Východního partnerství.

USNESENÍ [1]

o stém výročí genocidy Arménů

(2015/C 315/05)

PARLAMENTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ EURONEST,

— s ohledem na čl. 9 odst. 3 jednacího řádu,

— s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv ze dne 10. prosince 1948,

— s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech ze dne 16. prosince 1966,

— s ohledem na Úmluvu OSN o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti ze dne 26. listopadu 1968,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. července 1987 o politickém řešeníarménské otázky,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. listopadu 2000 o pravidelné zprávě Evropské komise o pokroku Turecka na cestě k přistoupení za rok 1999,

— s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 28. září 2005 o zahájení jednání o přistoupení s Tureckem,

— s ohledem na usnesení a prohlášení zákonodárných orgánů řady členských států EU,

A. vzhledem k tomu, že v roce 2015 uběhne 100 let od genocidy Arménů za Osmanské říše;

B. vzhledem k tomu, že uznání přirozené důstojnosti a nezcizitelných práv členů lidského společenství je základem svobody, spravedlnosti a míru ve světě;

C. vzhledem k tomu, že popírání genocidy je obecně považováno za poslední fázi genocidy, jejíž součástí je beztrestnost jejích pachatelů, a která prokazatelně vytváří prostor pro její opakování v budoucnu; vzhledem ke skutečnosti, že genocida Arménů nebyla jednoznačně a včas odsouzena, což do velké míry přispělo k neschopnosti předcházet dalším zločinům proti lidskosti;

D. vzhledem k tomu, že včasná prevence takovýchto zločinů může bezpochyby zabránit stupňování konfliktů, tragédií a humanitárních katastrof;

1. odsuzuje veškeré formy zločinů proti lidskosti a genocidy a hluboce nesouhlasí s pokusy je popírat;

2. vzdává hold památce nevinných obětí všech genocid a zločinů proti lidskosti;

3. zdůrazňuje, že by prevence genocid a zločinů proti lidskosti měla být pro mezinárodní společenství prioritou; věří, že rozšiřování mezinárodní kapacity v této oblasti je nezbytné;

4. podporuje mezinárodní snahy o předcházení genocidám, obnovení práv obětí genocidy, a nastolení historické spravedlnosti;

5. vyzývá Turecko, aby se vyrovnalo se svou minulostí;

6. domnívá se, že zásadní význam má příprava půdy pro budoucí usmíření mezi národy.

---

[1] Přijato dne 17. března 2015 v Jerevanu, Arménie.

USNESENÍ [1]

o ruské vojenské agresi proti Ukrajině a o naléhavé potřebě mírového řešení tohoto konfliktu

(2015/C 315/06)

PARLAMENTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ EURONEST,

— s ohledem na veškerá usnesení Evropského parlamentu o situaci na Ukrajině z poslední doby,

— s ohledem na Minský protokol ze dne 5. září 2014, na Minské memorandum ze dne 19. září 2014 a na „Balíček opatření k realizaci Minských dohod“ ze dne 12. února 2015,

— s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 2202 (2015) ze dne 17. února 2015,

A. vzhledem k tomu, že spolupráce mezi Evropskou unií (EU) a zeměmi Východního partnerství (EaP) je založena na hodnotách respektování územní celistvosti států, lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a respektování lidských práv a základních svobod;

B. vzhledem k tomu, že ilegální anexe Krymu je prvním případem od skončení II. světové války, kdy v Evropě došlo k násilnému připojení části jedné země k jiné zemi, a představuje porušení mezinárodního práva, včetně Charty OSN, Helsinského závěrečného aktu a Budapešťského memoranda z roku 1994;

C. vzhledem k tomu, že Rusko pokračuje v porušování dohody o příměří s Gruzií z roku 2008, jejíž území stále okupuje;

D. vzhledem k tomu, že ruská agrese a okupace Krymského poloostrova, společně s akty agrese ve východní části Ukrajiny, které měly za následek škody na majetku Ukrajiny, jejích občanů a právnických subjektů, by měly být napraveny Ruskou federací prostřednictvím mezinárodních soudních institucí;

E. vzhledem k tomu, že v důsledku ozbrojeného konfliktu ve východní části Ukrajiny přišly o život tisíce osob, a to jak vojáků, tak civilistů, včetně 298 nevinných pasažérů letu MH17 společnosti Malaysian Airlines, přičemž ještě více jich bylo zraněno a statisíce byly nuceny opustit své domovy;

1. potvrzuje, že EU a její partnerské země mají společný zájem na podpoře a nastolení míru a bezpečnosti na Ukrajině, která je sužována vojenskou agresí ze strany Ruské federace;

2. zdůrazňuje, že ruská anexe Krymu a vojenská agrese proti Ukrajině porušují základní zásady mezinárodního práva; vyjadřuje svou plnou podporu ukrajinské suverenity a územní celistvosti v rámci jejích mezinárodně uznávaných hranic;

3. vyslovuje svou podporu dohodě s kancléřkou Merkelovou a prezidentem Hollandem dosažené v Minsku dne 12. února 2015 a „Balíčku opatření k realizaci Minských dohod“, který byl podepsán třístrannou kontaktní skupinou; vítá podporu ze strany Rady bezpečnosti OSN pro tuto dohodu jako celek;

4. vyzývá všechny strany, aby jednaly zodpovědně a aby balíček opatření uplatňovaly v plném rozsahu a v dobé víře, neboť poskytuje cestu k mírovému řešení konfliktu; vyjadřuje hluboké znepokojení nad četnými zprávami o porušování příměří a ostře odsuzuje útok separatistů podporovaných Ruskem, dobytí Debalceva za jednoznačného porušení dohody o příměří i všechny teroristické činy; vyzývá Ruskou federaci, aby zajistila plné uplatnění Minských dohod; připomíná Rusku jeho závazky a zvláštní zodpovědnost v tomto ohledu;

5. naléhavě vyzývá ke stažení těžkých zbraní a žádá signatáře Minského balíčku, aby zvláštní monitorovací misi OBSE poskytli základní informace včetně soupisů zbraní, tras stahování a místa jejich soustředění;

[1] Přijato dne 17. Března 2015 v Jerevanu, Arménie.

6. zdůrazňuje, že v souladu s Minskými dohodami je nadále zásadní, aby Ukrajina získala zpět kontrolu nad vlastními hranicemi; znovu zdůrazňuje, že pozorovatelům OBSE a bezpilotním leteckým prostředkům musí být umožněn neomezený a bezprostřední přístup do postižených oblastí, aby mohli provádět své monitorovací a ověřovací úlohy – mezi tyto oblasti patří všechny části oblasti Doněcka a Luhanska a území podél státních hranic s Ruskem;

7. vyzývá EU a její partnerské země, aby pokračovaly v poskytování kvalifikovaného personálu, vybavení a finanční podpory zvláštní pozorovatelské misi; vítá rozhodnutí zdvojnásobit počet zvláštních pozorovatelů; upozorňuje na to, že separatisté opakovaně nesplnili závazek respektovat a prosazovat ustanovení Minských dohod, což vedlo k dalšímu vyhrocení napětí a obnovení ozbrojených střetů;

8. domnívá se, že EU a její partnerské země by měly hledat způsoby, jak podpořit ukrajinskou vládu ve zlepšení jejích obranných schopností a v ochraně hranic Ukrajiny;

9. vyzývá Rusko, aby stáhlo své jednotky a zbraně z okupovaných území, přestalo posílat, zásobovat a financovat žoldnéře a podporovat, cvičit a vyzbrojovat paravojenské jednotky;

10. bere na vědomí ukrajinský návrh ze dne 19. února 2015, který vyzývá Radu Evropské unie, aby zvážila možnost zahájení mise EU v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) na Ukrajině jako účinného nástroje pro zajištění řádného a úplného provádění Minských dohod, jejichž cílem je zaručit územní celistvost, svrchovanost, nezávislost a neporušitelnost hranic Ukrajiny;

11. podporuje přijetí opatření k budování důvěry, která podpoří mírové úsilí a proces usmíření; zdůrazňuje důležitost politického dialogu zahrnujícího všechny zúčastněné strany, decentralizace a dalších ústavních změn, které jsou obsaženy v mírovém plánu prezidenta Porošenka; zdůrazňuje, že je třeba upustit od propagandy, nenávistných projevů a rétoriky, a to i ze strany Ruska, které by mohly konflikt dále vyostřit; zdůrazňuje, že takový inkluzivní dialog by měl být veden i s organizacemi občanské společnosti a občany ze všech dotčených regionů a menšin;

12. vyzývá ruské orgány k okamžitému propuštění Naděždy Savčenkové, poslankyně ukrajinské Vrchní rady a členky Parlamentního shromáždění Rady Evropy a dalších občanů Ukrajiny, kteří jsou nadále protiprávně zadržováni v ruských věznicích;

13. vyjadřuje vážné znepokojení ohledně humanitární situace v oblasti Donbasu a zdůrazňuje, že je třeba další finanční a humanitární pomoci; upozorňuje na zvyšující se počet vnitřně vysídlených osob, uprchlíků v sousedních zemích a dětí postižených tímto konfliktem;

14. vyzývá k pokračování v diplomatickém dialogu a tlaku a k jejich zesílení, aby bylo dosaženo trvalého urovnání tohoto konfliktu; zdůrazňuje, že mezinárodni společenství by mělo být připraveno reagovat přiměřenými prostředky na jakékoliv očividné porušení příměří a na jakékoliv jednání, které ohrožuje snahu o dosažení úplného smíru; zdůrazňuje, že to, zda budou restriktivní opatření EU zachována, posílena, či naopak zrušena, závisí na postoji samotného Ruska a na provedení Minských dohod; zdůrazňuje, že tento, ani žádné jiné konflikty v našem společném sousedství nemají vojenské řešení; doporučuje uplatnění podobných modelů mírové reintegrace okupovaných území za mezinárodní asistence do právních a ústavních řádů;

15. vyzývá ukrajinské orgány, aby dosáhly konkrétního pokroku v uplatňování dohody o přidružení a aby i přes válečné úsilí uplatnily ambiciózní, avšak také velmi opožděné reformy; zdůrazňuje, že je třeba posílit právní stát, vymýtit korupci a pokročit v důležitých reformách v oblasti ústavy a soudnictví, jakož i v sociálních a hospodářských reformách;

16. ostře odsuzuje zvyšující se počet teroristických činů v ukrajinských městech včetně nedávného útoku v Charkově, ke kterému došlo 22. února během pokojného pochodu připomínajícího první výročí událostí, při nichž došlo k zastřelení civilistů na Euromajdanu;

17. podporuje mezinárodní a nezávislé vyšetřování okolností tragického sestřelení letu MH17 společnosti Malaysian Airlines a žádá všechny strany, aby projevily upřímnou ochotu spolupracovat, zaručily bezpečný a ničím neomezený přístup na místo zřícení letadla MH17 a poskytly přístup ke všem dalším zdrojům, které by mohly přispět k vyšetřování a pomoci s předáním pachatelů spravedlnosti; zdůrazňuje, že pachatelům tohoto válečného zločinu nebude udělena amnestie.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

PARLAMENTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ EURONEST

JEDNACÍ ŘÁD

přijatý dne 3. května 2011 v Bruselu a pozměněný dne 3. dubna 2012 v Baku, 29. května v Bruselu a 18. března 2015 v Jerevanu

(2015/C 315/07)

Článek 1

Povaha shromáždění a jeho cíle

1. Parlamentní shromáždění EURONEST je parlamentním orgánem Východního partnerství mezi Evropskou unií a jejími východními partnery, na které by se v zásadě mohl vztahovat článek 49 Smlouvy o Evropské unii. Je založeno na vzájemných zájmech a závazcích a na zásadách diferenciace, sdílené sounáležitosti a odpovědnosti.

2. Parlamentní shromáždění EURONEST je parlamentním fórem podporujícím podmínky nezbytné k urychlení politického přidružení a další hospodářské integrace mezi Evropskou unií a východoevropskými partnerskými zeměmi. Jakožto orgán odpovědný za parlamentní konzultace, dohled a sledování přispívá shromáždění k posílení, rozvoji a zviditelnění Východního partnerství.

3. Účast na parlamentním shromáždění EURONEST, které ctí myšlenku integrace a otevřenosti, je dobrovolné pod podmínkou, že jsou splněna kritéria členství stanovená v ustavující listině.

4. Parlamentní shromáždění EURONEST konkrétním způsobem podporuje, prosazuje a prohlubuje Východní partnerství v těchto čtyřech hlavních oblastech zájmu:

a) otázky související se základními hodnotami, k nimž patří demokracie, právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod, a rovněž tržní hospodářství, udržitelný rozvoj a řádná správa věcí veřejných;

b) další hospodářská integrace mezi EU a jejími východními partnerskými zeměmi podporující sociálně-ekonomické reformy zemí Východního partnerství, a dále liberalizace obchodu a investic směřující ke sbližování se zákony a normami EU s cílem vytvořit síť rozvinutých a rozsáhlých zón volného obchodu;

c) vzájemná energetická podpora a bezpečnostní mechanismy a harmonizace energetických politik a legislativy zemí Východního partnerství;

d) podpora kontaktů a posílení vzájemných vztahů mezi občany Evropské unie a východoevropských partnerských zemí, zejména mladých lidí; podpora spolupráce v oblasti kultury a mezikulturního dialogu a také podpora vzdělávání, výzkumu a rozvoje informační a mediální společnosti.

Článek 2

Složení

1. Parlamentní shromáždění EURONEST má paritní složení a tvoří jej:

(a) 60 poslanců Evropského parlamentu;

b) 10 poslanců z každého zúčastněného parlamentu zemí Východního partnerství.

2. Členové parlamentního shromáždění EURONEST delegovaní Evropským parlamentem a parlamenty východoevropských partnerských zemí by měli být jmenováni v souladu s postupy stanovenými Evropským parlamentem, respektive parlamenty zemí Východního partnerství tak, aby složení shromáždění co nejvíce odráželo rozložení zastoupených politických skupin a delegací. V souladu s těmito postupy mohou jednotlivé parlamenty dle svého uvážení jmenovat náhradní členy parlamentního shromáždění EURONEST.

3. Organizace parlamentního shromáždění EURONEST je založena na parlamentních delegacích tvořených jeho dvěma složkami. Členové se mohou sdružovat také ve svých vlastních politických uskupeních v rámci parlamentního shromáždění EURONEST.

4. Zúčastněné parlamenty jmenují své zástupce do parlamentního shromáždění EURONEST a jeho orgánů tak, aby bylo zajištěno vyvážené zastoupení mužů a žen.

5. Parlamentní shromáždění EURONEST zajistí, aby složení všech jeho orgánů bylo vyvážené s ohledem na rozložení politických skupin a národnost členů.

6. Případná neobsazená křesla zůstávají za všech okolností k dispozici tomu z parlamentů, kterému byla přidělena.

Článek 3

Povinnosti

Parlamentní shromáždění EURONEST je fórem pro parlamentní diskuse, konzultace, dohled a sledování zahrnující všechny záležitosti týkající se Východního partnerství. Za tímto účelem parlamentní shromáždění EURONEST mimo jiné přijímá usnesení, doporučení a postoje určené pro vrcholnou schůzku Východního partnerství, pro orgány a ministerské konference, které se věnují posilování tohoto partnerství, a také pro orgány Evropské unie a zemí Východního partnerství. Shromáždění má rovněž povinnost vypracovat na žádost vrcholné schůzky nebo ministerských konferencí zprávy a návrhy na přijetí konkrétních opatření souvisejících s různými oblastmi činnosti partnerství.

Článek 4

Předsednictví a předsednictvo

1. Dvě složky parlamentního shromáždění EURONEST si ze svých řad volí předsednictvo, které se skládá ze dvou spolupředsedů se stejným postavením (jednoho z každé složky parlamentního shromáždění EURONEST) a několika místopředsedů (jednoho z parlamentu každého zúčastněného státu Východního partnerství kromě země příslušného spolupředsedy, a stejný počet z Evropského parlamentu). O volebních postupech a funkčním období členů předsednictva rozhoduje každá ze složek shromáždění samostatně.

2. Nemůže-li se některý člen předsednictva zúčastnit nadcházející schůze předsednictva, může ho zastoupit člen parlamentního shromáždění EURONEST, jenž je členem stejné politické skupiny Evropského parlamentu nebo stejné delegace Východního partnerství. O tom, že některý z členů předsednictva bude zastupován, musí být spolupředsedové předem písemně informováni. V případě zastupování spolupředsedy vykonává jeho zástupce funkce, jež jsou spjaty s členstvím v předsednictvu, ale nikoliv funkce spolupředsedy.

3. Předsednictvo je odpovědné za koordinaci práce shromáždění, za sledování jeho činnosti, usnesení a doporučení a za vytváření a udržování vazeb s představiteli vrcholné schůzky Východního partnerství, ministerských konferencí, se skupinami vysokých státních úředníků a velvyslanců a také se zástupci občanské společnosti a dalších organizací. Předsednictvo zastupuje parlamentní shromáždění ve vztazích s ostatními orgány.

4. Předsednictvo se schází na základě výzvy spolupředsedů nejméně dvakrát ročně, přičemž jedno z těchto setkání se koná v době plenárního zasedání parlamentního shromáždění EURONEST. Předsednictvo je usnášeníschopné, pokud je přítomna nejméně polovina členů zastupujících Východní partnerství a polovina členů zastupujících Evropský parlament.

5. Předsednictvo připravuje návrh pořadu jednání parlamentního shromáždění EURONEST a stanoví postupy pro řízení shromáždění.

6. Předsednictvo je odpovědné za záležitosti týkající se složení a povinností výborů a pracovních skupin. Předsednictvo rovněž uděluje výborům povolení k vypracování zpráv a návrhů usnesení a doporučení. Předsednictvo může rovněž předkládat různé záležitosti k projednání výborům, které mohou k příslušnému tématu vypracovat zprávu.

7. Rozhodnutí předsednictva jsou přijímána dvoutřetinovou většinou přítomných členů. Pokud kterýkoliv člen předsednictva nebo jeho zástupce, který v předsednictvu zastupuje delegaci východního evropského partnera, jménem své delegace prohlásí, že obsah rozhodnutí, které má předsednictvo přijmout, by ohrozil zásadní zájem jeho země, a na podporu tohoto prohlášení předloží písemné vysvětlení, v němž blíže popíše možný negativní dopad, je pro přijetí rozhodnutí nutný konsenzus členů předsednictva. Této možnosti lze využít jen ve výjimečných případech, pokud je navrženým rozhodnutím vážně ohrožena existence, bezpečnost a životaschopnost daného státu, a musí se uplatnit pouze na tu část rozhodnutí, která by ohrozila zásadní zájmy východní partnerské země. Této možnosti však nelze využít s cílem znemožnit předsednictvu přijetí celého rozhodnutí nebo při přijímání rozhodnutí o technických nebo procedurálních záležitostech.

8. Není-li výsledkem výpočtu usnášeníschopnosti na základě počtu přítomných poslanců nebo počtu hlasů, jehož je třeba dosáhnout pro účely dvoutřetinové většiny, celé číslo, výsledné číslo se zaokrouhlí.

Článek 5

Vztahy s představiteli vrcholné schůzky Východního partnerství, Rady ministrů, Evropské komise a ministerských konferencí

1. Předsednictvo naváže ve všech oblastech úzké vazby s institucemi a orgány Východního partnerství a s organizacemi Východního partnerství. Praktická opatření této spolupráce budou v případě potřeby uvedena v příslušných memorandech a protokolech o porozumění.

2. Předsednictvo pozve představitele vrcholné schůzky Východního partnerství, Rady ministrů, Evropské komise a ministerských konferencí věnovaných rozvoji a konsolidaci Východního partnerství k účasti na zasedáních a setkáních parlamentního shromáždění EURONEST a jeho orgánů.

Článek 6

Pozorovatelé

1. Parlamentní shromáždění EURONEST může na návrh předsednictva souhlasit s tím, aby se schůzí parlamentního shromáždění EURONEST zúčastnili jako pozorovatelé zástupci parlamentů zemí trojky EU.

2. Předsednictvo může pozvat k účasti na zasedáních a schůzích parlamentního shromáždění EURONEST, jeho výborů a pracovních skupin také zástupce dalších orgánů a institucí nebo jiné osoby.

Článek 7

Plenární zasedání parlamentního shromáždění EURONEST

1. Zasedání parlamentního shromáždění EURONEST, která svolávají spolupředsedové shromáždění, se konají zpravidla jednou ročně, a to střídavě v jedné ze zemí Východního partnerství a v některém z pracovišť Evropském parlamentu, na základě pozvání Evropského parlamentu nebo parlamentu příslušné země Východního partnerství, která zasedání pořádá.

2. Na žádost předsednictva mohou spolupředsedové svolat mimořádné zasedání parlamentního shromáždění EURONEST.

3. Každé zasedání parlamentního shromáždění EURONEST zahajuje předseda Evropského parlamentu nebo předseda parlamentu příslušné země Východního partnerství, která zasedání pořádá.

Článek 8

Předsedání zasedáním

1. Spolupředsedové společně rozhodují o tom, který z nich bude předsedat danému zasedání parlamentního shromáždění EURONEST. Během zasedání se může předsedající nechat zastoupit v předsedání zasedání jiným spolupředsedou nebo místopředsedou.

2. Předsedající zahajuje, přerušuje a ukončuje zasedání a dále odpovídá za dodržování jednacího řádu a zachování pořádku, uděluje slovo, omezuje délku vystoupení, předkládá záležitosti k hlasování a oznamuje výsledek hlasování.

3. Předsedající rozhoduje o otázkách, které vyvstanou během zasedání a které neupravuje jednací řád. V případě potřeby svá rozhodnutí konzultuje s předsednictvem.

4. Předsedající může v rozpravě vystupovat pouze při uvádění tématu nebo vyzývání diskutujících k pořádku. Pokud se chce rozpravy zúčastnit, musí předsedání předat jinému spolupředsedovi nebo místopředsedovi.

Článek 9

Pořad jednání

1. Návrh programu jednání plenárního zasedání, který vypracuje předsednictvo, předloží spolupředsedové ke schválení parlamentnímu shromáždění EURONEST.

2. Návrh pořadu jednání každého plenárního zasedání zahrnuje dvě kategorie témat:

a) zprávy stálých výborů; v zásadě nejvýše jedna na jeden výbor a jedno plenární zasedání. Návrhy usnesení, které mohou být rovněž obsahem zprávy, musí být předloženy čtyři týdny před zahájením zasedání. Maximální délku návrhů usnesení stanoví příloha II jednacího řádu. Na žádost spolupředsedů výborů může předsednictvo v závislosti na tom, jak pokročila práce na přípravě zpráv, rozhodnout, o kolika zprávách se bude na zasedání hlasovat;

b) naléhavá témata navržená stálým výborem nebo předložená předsednictvem; naléhavá témata se do programu zařazují pouze výjimečně a mohou být nejvýše tři na jedno zasedání;

3. Návrh usnesení k naléhavému tématu může předložit nejméně 10 členů parlamentního shromáždění EURONEST alespoň ze dvou delegací nebo jedné politické skupiny Evropského parlamentu. Návrhy usnesení týkající se naléhavých témat musí být zařazeny pouze pod bod „Naléhavé“ pořadu jednání a jejich délka nesmí přesáhnout 1 000 slov. Návrhy usnesení týkající se naléhavých témat musí být předloženy 48 hodin před zahájením zasedání, v jehož průběhu mají být projednány a má se o nich hlasovat.

4. Návrhy usnesení o naléhavých tématech se předkládají předsednictvu, které ověří, zda jednotlivé návrhy splňují kritéria uvedená v odstavci 3, a zajistí, aby byly návrhy zařazeny na pořad jednání a aby byly k dispozici v pracovních jazycích parlamentního shromáždění EURONEST. Návrhy předsednictva se předkládají parlamentnímu shromáždění EURONEST ke schválení.

Článek 10

Usnášeníschopnost

1. Parlamentní shromáždění EURONEST je usnášeníschopné, pokud je přítomna alespoň jedna třetina členů Východního partnerství a jedna třetina členů Evropského parlamentu.

2. Každé hlasování je platné při jakémkoli počtu hlasujících, pokud předsedající na žádost, kterou před začátkem hlasování vznese nejméně 15 přítomných členů, v okamžiku hlasování nekonstatuje, že shromáždění není usnášeníschopné. Pokud hlasování ukáže, že není přítomen dostatečný počet poslanců, zařadí se hlasování na pořad jednání příštího zasedání.

Článek 11

Zasedací pořádek

1. Všichni poslanci jsou usazeni v abecedním pořadí podle jména, bez ohledu na národnost. Předsednictvo bude usazeno v čele.

2. Zástupci vrcholné schůzky Východního partnerství, Rady ministrů, Evropské komise, ministerských konferencí a pozorovatelé budou usazeni odděleně od poslanců.

Článek 12

Úřední a pracovní jazyky

1. Úředními jazyky parlamentního shromáždění EURONEST jsou úřední jazyky Evropské unie a úřední jazyky zemí Východního partnerství. Pracovními jazyky budou angličtina, němčina, francouzština a ruština. Bude-li na kterémkoli z pracovišť přednesena žádost o jazykovou podporu, tak aby se jednání parlamentního shromáždění EURONEST mohl plně účastnit každý z jeho členů, mohou být tyto služby poskytnuty příslušným útvarem Evropského parlamentu za předpokladu, že s tím bude souhlasit parlament pořádající země.

2. Parlament pořádající zasedání poskytne členům parlamentního shromáždění EURONEST pracovní dokumenty v pracovních jazycích shromáždění a v případě potřeby i ve všech oficiálních jazycích.

3. Během rozprav mohou všichni poslanci parlamentního shromáždění EURONEST v rámci možností vystupovat v kterémkoli z jeho úředních jazyků shromáždění. Pokud parlamentní shromáždění EURONEST zasedá v některém z pracovišť Evropského parlamentu, jsou stanoviska tlumočena do pracovních jazyků parlamentního shromáždění EURONEST. Stanoviska budou tlumočena také do příslušných úředních jazyků Evropské unie, pouze pokud to bude možné podle Pravidel pro uplatňování mnohojazyčnosti Evropského parlamentu.

4. Schůze výborů a popřípadě i pracovních skupin a slyšení se konají v pracovních jazycích, aniž by tím byly dotčeny možnosti stanovené jednacím řádem.

5. Texty přijaté parlamentním shromážděním EURONEST budou zveřejněny v Úředním věstníku EU ve všech pracovních jazycích Evropské unie a parlamenty jednotlivých zemí Východního partnerství je zveřejní v úředním jazyce své země v takové podobě, jakou samy uznají za vhodnou.

Článek 13

Veřejnost rozprav

Zasedání parlamentního shromáždění EURONEST jsou veřejná, pokud shromáždění nerozhodne jinak.

Článek 14

Právo vystoupit před shromážděním

1. Člen parlamentního shromáždění EURONEST může vystoupit, pokud je k tomu vyzván předsedajícím.

2. Zástupci vrcholné schůzky Východního partnerství, Rady ministrů, Evropské komise, ministerských konferencí a pozorovatelé mohou před shromážděním vystoupit, pokud jim předsedající udělí slovo.

3. Pokud se řečník odchýlí od tématu, předsedající ho na tuto skutečnost upozorní. Pokud se řečník nadále od tématu odchyluje, může mu předsedající vzít slovo na dobu, kterou uzná za vhodnou.

Článek 15

Procesní námitky

1. Kterýkoli člen shromáždění může vznést procesní námitku nebo faktickou otázku, přičemž v takovém případě bude mít přednost před ostatními řečníky, avšak může hovořit nejvýše dvě minuty.

2. Požádá-li některý člen shromáždění o možnost vystoupit proti důvodům, na které se procesní námitka odvolává, předsedající mu může udělit slovo nejvýše na dvě minuty.

3. Dalším řečníkům již slovo uděleno nebude.

4. Předsedající oznámí své rozhodnutí o procesní námitce nebo faktické otázce. V případě potřeby svá rozhodnutí konzultuje s předsednictvem.

Článek 16

Hlasovací práva a způsoby hlasování

1. Každý člen shromáždění má jeden osobní nepřenosný hlas.

2. Parlamentní shromáždění EURONEST hlasuje elektronicky. Pokud není elektronické hlasování možné, hlasuje Parlamentní shromáždění EURONEST zvednutím ruky. Pokud je výsledek hlasování provedeného zvednutím ruky sporný, je shromáždění vyzváno k novému hlasování pomocí barevných karet.

3. Hlasy sčítá sčítací komise, která se skládá ze dvou stejných částí tvořených zástupci sekretariátů obou složek parlamentního shromáždění EURONEST. Předsednictvo jmenuje sčítací komisi před zahájením každého zasedání. Komise sdělí výsledky sčítání hlasů přímo spolupředsedům.

4. Parlamentní shromáždění EURONEST může rozhodnout o tajném hlasování, pokud o to požádá do 18 hodin předchozího dne alespoň 15 členů shromáždění.

5. Parlamentní shromáždění EURONEST přijímá svá rozhodnutí prostou většinou členů účastnících se hlasování. Pokud před zahájením hlasování požádá nejméně jedna desetina členů zastupujících alespoň dvě politické skupiny v Evropském parlamentu nebo zastupujících alespoň dvě delegace Východního partnerství o oddělené hlasování podle složek, hlasují zástupci zemí Východního partnerství a zástupci Evropského parlamentu odděleně, nicméně najednou ([1]). Příslušný text pak bude považován za přijatý pouze tehdy, bude-li pro něj v každé složce parlamentního shromáždění EURONEST hlasovat dvoutřetinová většina zástupců.

6. Pokud text, o němž se má hlasovat, obsahuje dvě či více ustanovení nebo odkazy na dva či více bodů, nebo je možné jej rozdělit na dvě či více částí, které mají samostatný smysl a/nebo normativní hodnotu, může politická skupina Evropského parlamentu nebo nejméně 5 členů parlamentního shromáždění EURONEST požádat o dílčí hlasování. Nestanoví-li spolupředsedové jinou lhůtu, předloží se tato žádost písemně spolupředsedům nejpozději do 18:00 v den předcházející dni hlasování.

Článek 17

Usnesení a doporučení parlamentního shromáždění EURONEST

1. Parlamentní shromáždění EURONEST může přijímat usnesení a doporučení, jež jsou určena pro vrcholnou schůzku Východního partnerství a pro orgány, instituce, skupiny a ministerské konference, které se věnují posilování tohoto partnerství, nebo usnesení a doporučení, jež jsou určena Evropské unii a orgánů, zemí Východního partnerství a týkají se záležitostí v nejrůznějších oblastech působnosti partnerství.

2. Parlamentní shromáždění EURONEST hlasuje o návrzích usnesení zahrnutých do zpráv předložených stálými výbory.

3. Je-li to potřeba, hlasuje parlamentní shromáždění EURONEST také o návrzích usnesení zabývajících se naléhavými tématy.

([1]) Na základě návrhu pracovní skupiny pro jednací řád parlamentního shromáždění EURONEST, který dne 17. března 2015 přijalo předsednictvo parlamentního shromáždění EURONEST, aby bylo umožněno využívání elektronického zařízení, měla by každá složka hlasovat zvlášť a výsledek by měl být oznámen až poté, co hlasovaly obě složky.

4. V případě potřeby vyzve předsedající autory podobných návrhů usnesení o naléhavých tématech, aby vypracovali společný návrh usnesení. Po ukončení rozpravy hlasuje parlamentní shromáždění EURONEST nejprve o každém z těchto návrhů usnesení a o příslušných pozměňovacích návrzích. Jakmile je předloženo společné usnesení, všechny ostatní návrhy předložené stejnými autory na stejné téma jsou zamítnuty. Stejně tak pokud je přijato společné usnesení, jsou zamítnuty všechny ostatní texty na dané téma. Pokud společné usnesení není přijato, hlasuje se o zbývajících návrzích usnesení v pořadí, v jakém byly předloženy.

Článek 18

Sdělení určená pro vrcholné schůzky Východního partnerství

Předsednictvo parlamentního shromáždění EURONEST předloží sdělení určené pro vrcholnou schůzku, případně pro ministerskou schůzku Východního partnerství, které vychází z usnesení a doporučení přijatých parlamentním shromážděním EURONEST. Spolupředsedové společně předají sdělení příslušným orgánům.

Článek 19

Prohlášení

Předsednictvo může vydávat prohlášení k jakékoli záležitosti týkající se Východního partnerství a v reakci na jakoukoli přírodní katastrofu, vypuknutí krize nebo konfliktu, v souvislosti s nimiž se považuje za vhodné nebo nezbytné vydat naléhavou institucionální výzvu ke klidu bez násilí, k politickému jednání nebo k solidaritě s dotčenými osobami a zeměmi. Prohlášení by měla vycházet z existujících usnesení a doporučení přijatých parlamentním shromážděním EURONEST a měla by být pro informaci co nejdříve poskytnuta také všem členům parlamentního shromáždění EURONEST. Zveřejnění prohlášení zajišťují spolupředsedové.

Článek 20

Pozměňovací návrhy

1. Pozměňovací návrhy k textům projednávaným během zasedání může předložit nejméně 5 členů parlamentního shromáždění EURONEST nebo politická skupina uvedená v čl. 2 odst. 3. Pozměňovací návrhy se musí týkat textu, který má být jimi změněn, a musí být předloženy v písemné formě. Předsednictvo může na základě těchto kritérií rozhodnout, že pozměňovací návrh je nepřípustný.

2. Lhůta pro předkládání pozměňovacích návrhů je oznámena na začátku zasedání.

3. Při hlasování mají pozměňovací návrhy přednost před textem, k němuž se vztahují.

4. Pokud byly ke stejné části textu předloženy alespoň dva pozměňovací návrhy, hlasuje se nejdříve o tom pozměňovacím návrhu, který se více odchyluje od původního textu. Ústně předložené pozměňovací návrhy jsou přípustné pouze tehdy, opravují-li faktické nebo jazykové chyby. Žádné jiné ústní pozměňovací návrhy nejsou přípustné.

5. Parlamentní shromáždění nepřihlíží k žádným pozměňovacím návrhům (včetně ústně předložených pozměňovacích návrhů), vůči kterým byla vznesena námitka týkající se ohrožení zásadního zájmu.

Článek 21

Otázky k písemnému zodpovězení

1. Kterýkoli člen parlamentního shromáždění EURONEST může předkládat otázky k písemnému zodpovězení ministerským orgánům Východního partnerství, úřadujícímu předsednictví vrcholné schůzky, Radě ministrů Evropské unie nebo Evropské komisi.

2. Tyto otázky se musí týkat Východního partnerství, zejména jeho čtyř oblastí zájmu. Otázky se předkládají v písemné podobě předsednictvu, které rozhodne o jejich přípustnosti. Pokud jsou přípustné, předsednictvo je postoupí příslušným orgánům a požádá je o písemnou odpověď do dvou měsíců od data postoupení otázky.

Článek 22

Otázky k ústnímu zodpovězení

1. V průběhu každého zasedání je vyhrazen čas pro otázky ministerským orgánům Východního partnerství, úřadujícímu předsednictví vrcholné schůzky, Radě ministrů Evropské unie a Evropské komisi, a to v době, o níž rozhodne předsednictvo tak, aby byla zajištěna přítomnost výše uvedených institucí na nejvyšší úrovni.

2. Každý člen parlamentního shromáždění EURONEST může předložit jednu otázku k ústnímu zodpovězení. Tyto otázky se musí týkat Východního partnerství, zejména jeho čtyř oblastí zájmu. Pokud otázku předkládá několik členů, bude vyzván pouze jeden z nich, aby ji přednesl ústně. Otázky nesmějí přesahovat limit 100 slov a předkládají se písemně předsednictvu ve lhůtě, kterou předsednictvo stanoví. Předsednictvo rozhodne, zda jsou otázky přípustné. Předsednictvo prohlásí za nepřípustné zejména otázky týkající se témat, která jsou již zahrnuta na pořad jednání zasedání. Otázky, které byly prohlášeny za přípustné, se postupují příslušným orgánům. Spolupředsedové rozhodnou o pořadí otázek k ústnímu zodpovězení a autoři otázek budou s tímto pořadím seznámeni.

3. Parlamentní shromáždění EURONEST vyhradí pro otázky k ústnímu zodpovězení na každém zasedání nejvýše dvě hodiny. Otázky, které pro nedostatek času nebyly zodpovězeny, budou zodpovězeny písemně, pokud je jejich autor nestáhne. Otázka k ústnímu zodpovězení bude zodpovězena pouze v případě, je-li přítomen její předkladatel.

4. Ministerské orgány Východního partnerství, úřadující předsednictví vrcholné schůzky, Rada ministrů Evropské unie a Evropská komise budou vyzvány, aby otázky stručně zodpověděly. Na žádost nejméně 20 členů parlamentního shromáždění EURONEST může po odpovědi následovat rozprava. Délku rozpravy stanoví předsedající.

Článek 23

Žádosti o vyjádření stanoviska parlamentního shromáždění EURONEST

Na žádost vrcholné schůzky Východního partnerství, ministerských konferencí, Evropské komise nebo příslušných jiných orgánů EU-Východního partnerství může parlamentní shromáždění EURONEST na doporučení předsednictva rozhodnout o vypracování stanovisek a návrhů na přijetí konkrétních opatření souvisejících s různými oblastmi činnosti Východního partnerství. V těchto případech se žádost předkládá předsednictvu, které danou záležitost může předložit parlamentnímu shromáždění EURONEST zároveň s doporučením.

Článek 24

Zápis

Návrh zápisu z plenárních zasedání a ze schůzí předsednictva, stálých výborů a pracovních skupin včetně seznamů přítomných a textů přijatých rozhodnutí připravuje a uchovává sekretariát delegace, která pořádá zasedání a schůze. Po dokončení návrhů zápisů obdrží ostatní delegace jejich kopii.

Článek 25

Stálé výbory

1. Za účelem důkladnějšího posouzení jednotlivých aspektů Východního partnerství ustavuje parlamentní shromáždění EURONEST následující čtyři stálé výbory:

— Výbor pro politické záležitosti, lidská práva a demokracii;

— Výbor pro hospodářskou integraci, právní sbližování a konvergenci s politikami EU;

— Výbor pro energetickou bezpečnost;

— Výbor pro sociální věci, vzdělávání, kulturu a občanskou společnost.

2. V souladu s obecnými pravidly fungování parlamentního shromáždění EURONEST jsou stálé výbory složeny z členů shromáždění podle ustanovení článku 2 a fungují výlučně na paritním principu. Pravomoci, odpovědnost, členství a postupy stálých výborů jsou stanoveny v Příloze I.

3. Jednací řád stálých výborů schvaluje parlamentní shromáždění EURONEST na návrh předsednictva.

Článek 26

Dočasné a kontrolní výbory

Parlamentní shromáždění EURONEST může kdykoliv na návrh předsednictva nebo členů parlamentního shromáždění, včetně alespoň jedné třetiny zástupců Východního partnerství a jedné třetiny zástupců Evropského parlamentu, zřídit dočasné nebo kontrolní výbory, přičemž zároveň stanoví jejich působnost, složení a pravomoc. Současně nemohou působit více než dva takovéto výbory. Kontrolní výbory musí dokončit svou práci během jednoho roku; ve zvláštních případech lze tuto lhůtu prodloužit o dalších 6 měsíců.

Článek 27

Pracovní skupiny a slyšení

1. S ohledem na možnosti rozpočtu může předsednictvo rozhodnout o zřízení pracovních skupin ke konkrétním aspektům Východního partnerství nebo o vyslání skupin pověřených shromažďováním informací do zemí Východního partnerství, do členských zemí Evropské unie nebo do mezinárodních organizací. Předsednictvo v každém případě rozhodne o jejich organizaci, odpovědnosti a složení. Tyto pracovní skupiny mohou být požádány o vypracování zpráv a návrhů usnesení nebo doporučení určených pro parlamentní shromáždění EURONEST. Vytvořené pracovní skupiny působí dále, dokud Parlamentní shromáždění EURONEST nerozhodne jinak. Pracovní skupina sestává z 10 členů (5 z každé složky parlamentního shromáždění).

2. Nemůže-li se některý člen pracovní skupiny zúčastnit schůze, může ho zastoupit člen parlamentního shromáždění EURONEST, jenž je členem stejné politické skupiny Evropského parlamentu nebo stejné delegace Východního partnerství. O tom, že některý z členů bude na schůzi zastupován, jsou spolupředsedové dotčené pracovní skupiny předem písemně informováni.

3. V zájmu hlubšího porozumění mezi národy Evropské unie a zemí Východního partnerství a zvyšování povědomí veřejnosti o otázkách souvisejících s Východním partnerstvím může parlamentní shromáždění EURONEST pořádat pravidelná slyšení. Slyšení jsou pořádána pod hlavičkou předsednictva a mohou být na ně pozvány osoby, které parlamentnímu shromáždění EURONEST poskytnou bezprostřední informace o politické, hospodářské, sociální a kulturní situaci, která je předmětem zájmu shromáždění.

Článek 28

Vztahy s výbory pro parlamentní spolupráci a delegacemi

1. Parlamentní shromáždění EURONEST vyzve výbory pro parlamentní spolupráci a delegace vytvořené v souladu se stávajícími dohodami a také později vytvořené výbory a delegace ke spolupráci na činnosti shromáždění.

2. Pozvání ke spolupráci se může týkat zejména schůzí stávajících výborů pro parlamentní spolupráci a delegací během zasedání parlamentního shromáždění EURONEST.

Článek 29

Financování organizačních nákladů, účasti, tlumočení a překladu

1. Parlament, který pořádá zasedání parlamentního shromáždění EURONEST, schůzi předsednictva nebo některého z výborů či pracovních skupin, odpovídá za praktické organizační aspekty příslušného zasedání nebo schůze, čímž nejsou dotčena ustanovení článku 12 odstavce 1.

2. Na návrh předsednictva může parlamentní shromáždění EURONEST doporučit, aby ostatní parlamenty poskytly finanční příspěvek na úhradu nákladů na zasedání parlamentního shromáždění EURONEST nebo schůzi výboru či pracovní skupiny.

3. Cestovní výdaje účastníků a náklady na pobyt a dopravu účastníků v místě konání hradí orgán, jehož jsou tito účastníci členy.

4. Organizační náklady zasedání či schůze hradí příslušný parlament pořádající zasedání parlamentního shromáždění EURONEST, schůzi předsednictva nebo schůzi některého z výborů či pracovních skupin s přihlédnutím k níže stanoveným podmínkám.

5. Pokud se zasedání parlamentního shromáždění EURONEST, schůze předsednictva nebo některého výboru či pracovní skupiny koná na pracovišti Evropského parlamentu, zajistí Parlament vzhledem ke své jazykové různorodosti tlumočení do úředních jazyků Evropské unie, a to v závislosti na požadavcích jednotlivých schůzí a v souladu s Pravidly pro uplatňování mnohojazyčnosti Evropského parlamentu, aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 12 odstavce 1.

6. Pokud se zasedání parlamentního shromáždění EURONEST, schůze předsednictva nebo některého výboru či pracovní skupiny koná mimo pracoviště Evropského parlamentu, zajistí Parlament vzhledem ke své jazykové různorodosti tlumočení pouze do pracovních jazyků parlamentního shromáždění EURONEST a do úředních jazyků Evropské unie, které budou použity poslanci Evropského parlamentu, v souladu s Pravidly pro uplatňování mnohojazyčnosti Evropského parlamentu, aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 12 odstavce 1.

7. Evropský parlament zajistí překlad oficiálních dokumentů přijatých parlamentním shromážděním EURONEST do úředních jazyků Evropské unie. Vzhledem ke své jazykové různorodosti a se souhlasem parlamentů zemí Východního partnerství Evropský parlament rovněž zajistí, aby byly do pracovních jazyků parlamentního shromáždění EURONEST přeloženy dokumenty vypracované v rámci přípravy na zasedání shromáždění a jeho orgánů nebo v jejich průběhu. Parlamenty zemí Východního partnerství zajistí překlad oficiálních dokumentů přijatých parlamentním shromážděním EURONEST do příslušných úředních jazyků svých zemí.

Článek 30

Sekretariát

1. S přípravou a průběhem činnosti parlamentního shromáždění EURONEST pomáhá sekretariát, v němž je zastoupen vždy stejný počet úředníků z obou složek parlamentního shromáždění EURONEST.

Sekretariát je nápomocen plenárním zasedáním, předsednictvu, výborům a pracovním skupinám. Obě složky napomáhají úzké spolupráci, budování kapacity a vzájemné výměně odborných zkušeností mezi různými složkami sekretariátu s cílem zajistit, aby pomoc, kterou sekretariát poskytuje parlamentnímu shromáždění, byla profesionální a nestranná.

2. Plat a další výdaje pracovníků sekretariátu hradí jednotlivé parlamenty, které je vyslaly.

3. Parlament, který pořádá zasedání parlamentního shromáždění EURONEST nebo schůzi některého výboru, je nápomocen při organizaci těchto zasedání či schůzí.

Článek 31

Výklad jednacího řádu

O otázkách týkajících se výkladu jednacího řádu rozhodují spolupředsedové nebo – na jejich žádost – předsednictvo.

Článek 32

Změna jednacího řádu

1. Změny jednacího řádu přijímá parlamentní shromáždění EURONEST na základě návrhů předsednictva.

2. Navrhované změny se schvalují dvoutřetinovou většinou přítomných členů. V případě, že před zahájením hlasování požádá nejméně jedna desetina členů zastupujících alespoň dvě politické skupiny EP nebo alespoň dvě delegace zemí Východního partnerství v rámci parlamentního shromáždění EURONEST o oddělené hlasování podle složek parlamentního shromáždění EURONEST, hlasují zástupci zemí Východního partnerství a zástupci Evropského parlamentu odděleně. Příslušný text pak bude považován za přijatý pouze tehdy, bude-li pro něj hlasovat jak dvoutřetinová většina zástupců Východního partnerství, tak i dvoutřetinová většina zástupců Evropského parlamentu.

3. Pokud není při hlasování uvedeno jinak, změny tohoto jednacího řádu vstupují v platnost prvním dnem zasedání následujícího po jejich přijetí.

PŘÍLOHA I

PRAVOMOCI, ODPOVĚDNOST, SLOŽENÍ A POSTUPY STÁLÝCH VÝBORŮ

Článek 1

Ustavují se čtyři stálé parlamentní výbory s následujícími pravomocemi a odpovědnostmi:

— Výbor pro politické záležitosti, lidská práva a demokracii;

— Výbor pro hospodářskou integraci, právní sbližování a konvergenci s politikami EU;

— Výbor pro energetickou bezpečnost;

— Výbor pro sociální věci, vzdělávání, kulturu a občanskou společnost.

I. **Výbor pro politické záležitosti, lidská práva a demokracii**

Tento výbor odpovídá za záležitosti týkající se následujících oblastí:

1. rozvoj stabilních demokratických institucí, záležitosti veřejné správy a role politických stran;

2. podpora politického dialogu, opatření k vytváření vzájemné důvěry a úsilí o mírové řešení konfliktů;

3. vztahy s ostatními vnitrostátními a mezinárodními organizacemi a parlamentními shromážděními ohledně záležitostí, které spadají do jeho oblasti působnosti;

4. mír, bezpečnost, stabilita;

5. volební standardy, dohled nad sdělovacími prostředky a boj proti korupci.

II. **Výbor pro hospodářskou integraci, právní sbližování a konvergenci s politikami EU**

Tento výbor odpovídá za záležitosti týkající se následujících oblastí:

1. sledování hospodářských, finančních a obchodních vztahů EU a zemí Východního partnerství se třetími zeměmi a regionálními organizacemi;

2. vztahy s příslušnými mezinárodními organizacemi (především Světovou obchodní organizací) a s organizacemi působícími na regionální úrovni v oblasti podpory hospodářské a obchodní integrace;

3. opatření pro technickou harmonizaci nebo standardizaci v odvětvích, na něž se vztahují mezinárodní právní nástroje;

4. otázky související s financováním partnerství, včetně dohledu nad prováděním opatření Evropské investiční banky a dalších nástrojů a mechanismů tohoto typu;

5. sociální a lidský rozvoj, sociální infrastruktury a služby, včetně otázek zdravotní péče;

6. migrace a pohyb osob;

7. udržitelný rozvoj, přírodní zdroje, globální oteplování a energetická politika;

8. správa v oblasti životního prostředí, investice v rámci regionů, změna klimatu;

9. podpora dopravních a telekomunikačních propojovacích sítí;

10. harmonizace právního prostředí;

11. přeshraniční spolupráce.

III. **Výbor pro energetickou bezpečnost**

Tento výbor odpovídá za záležitosti týkající se následujících oblastí:

1. sledování rozvoje a provádění mechanismů vzájemné energetické podpory a bezpečnosti;

2. podpora rozvíjení kontaktů v oblasti energetické bezpečnosti a připravenosti na energetickou krizi;

3. podpora činnosti pracovní skupiny zabývající se energetickou bezpečností;

4. sledování harmonizace energetických politik a právních předpisů partnerských zemí a diverzifikace dodavatelských a přepravních tras;

5. podpora vytváření propojeného a diverzifikovaného trhu s energiemi.

IV. **Výbor pro sociální věci, vzdělávání, kulturu a občanskou společnost**

Tento výbor odpovídá za záležitosti týkající se následujících oblastí:

1. podpora spolupráce v oblasti kultury a vzdělávání a vztahů s příslušnými mezinárodními organizacemi a institucemi;

2. otázky související s mladými lidmi a rovným postavením žen a mužů;

3. sledování rozvoje informační společnosti a úlohy sdělovacích prostředků;

4. podpora spolupráce v oblasti vzdělávání, jazykové výuky, mladých lidí a výzkumu;

5. vztahy s Fórem občanské společnosti a s neziskovými organizacemi v zemích EU a Východního partnerství;

6. podpora kulturní spolupráce a mezikulturního dialogu.

Článek 2

1. Každý ze stálých výborů má nejvýše 30 členů, přičemž jsou v něm v maximální možné míře zastoupeni stejným počtem členové obou složek parlamentního shromáždění EURONEST a jeho složení odráží složení parlamentního shromáždění EURONEST. O velikosti a složení výborů rozhoduje parlamentní shromáždění EURONEST na návrh předsednictva.

2. Každý člen parlamentního shromáždění EURONEST má právo stát se členem jednoho ze stálých výborů. Ve výjimečných případech může být člen parlamentního shromáždění Euronest členem dvou stálých výborů.

3. Členové jsou jmenováni v souladu s postupy stanovenými jednotlivými parlamenty tak, aby složení výborů co nejvíce odráželo rozložení různých politických skupin a delegací zastoupených v Evropském parlamentu a ve Východním partnerství.

Článek 3

1. Každý výbor si ze svých řad volí předsednictvo, které se skládá ze dvou spolupředsedů se stejným postavením (jeden z každé části parlamentního shromáždění EURONEST) a čtyř místopředsedů (dva z každé části parlamentního shromáždění EURONEST), přičemž o volebních postupech a jejich funkčním období rozhodne každá z částí shromáždění.

2. Spolupředsedové společně rozhodují o pořadí, v němž předsedají jednotlivým schůzím výborů.

3. Výbory mohou jmenovat zpravodaje, aby zkoumali zvláštní otázky týkající se jejich působnosti a připravili zprávy, které budou po schválení předsednictvem předloženy parlamentnímu shromáždění EURONEST v souladu s článkem 4 jednacího řádu.

4. Stálé výbory mohou projednávat body svého programu beze zpráv a písemně předsednictvu oznámit, že dané body byly projednány.

5. Výbory se ze své činnosti zodpovídají parlamentnímu shromáždění EURONEST.

Článek 4

1. Výbory se scházejí, pokud je svolají jejich spolupředsedové, a to nejvýše dvakrát ročně, přičemž jedno zasedání se koná během zasedání parlamentního shromáždění EURONEST.

2. Kterýkoliv člen může předkládat pozměňovací návrhy k projednání ve výboru.

3. Co se týče postupu, jednací řád parlamentního shromáždění EURONEST platí obdobně pro schůze výborů. Jedná se zejména o pravidlo, že výbor je usnášeníschopný, je-li přítomna alespoň jedna třetina členů každé složky.

4. Pokud výbor nerozhodne jinak, jsou všechny jeho schůze veřejné.

PŘÍLOHA II

DÉLKA TEXTŮ

Následující ustanovení týkající se maximální délky textů se týkají textů předkládaných k překladu a k hromadnému tisku:

— vysvětlující prohlášení, přípravné pracovní dokumenty a zápisy ze schůzí pracovních skupin a skupin pověřených shromažďováním informací: 6 stran;

— návrhy usnesení obsažené ve zprávách a týkající se naléhavých témat: 4 strany včetně bodů odůvodnění, ale bez právních východisek.

Jedna strana obsahuje 1 500 znaků tištěného textu bez mezer.

Tato příloha může být změněna rozhodnutím předsednictva.

JEDNACÍ ŘÁD

stálých výborů Parlamentního shromáždění Euronest přijatý Parlamentním shromážděním Euronest dne 3. května 2011 a pozměněný dne 29. května 2013 v Bruselu a 18. března 2015 v Jerevanu

(2015/C 315/08)

V souladu s čl. 25 odst. 3 jednacího řádu Parlamentního shromáždění Euronest a s přihlédnutím k návrhu předsednictva přijímá Parlamentní shromáždění Euronest jednací řád stálých výborů.

Článek 1

Oblast použití

1. Jednací řád stálých výborů stanovuje obecné mechanismy fungování všech čtyř stálých výborů Parlamentního shromáždění Euronest (dále jen: výbory):

— Výbor pro politické záležitosti, lidská práva a demokracii;

— Výbor pro hospodářskou integraci, právní sbližování a konvergenci s politikami EU;

— Výbor pro energetickou bezpečnost;

— Výbor pro sociální věci, vzdělávání, kulturu a občanskou společnost.

2. Jednací řád Parlamentního shromáždění Euronest se použije obdobně pro schůze výborů, aniž by byl dotčen jednací řád stálých výborů.

Článek 2

Složení

1. Výbor má nejvýše 30 členů a tvoří jej:

— 15 poslanců Evropského parlamentu;

— 15 poslanců zúčastněných parlamentů zemí Východního partnerství ([1]).

Složení výboru odráží složení Parlamentního shromáždění Euronest.

2. Každý člen Parlamentního shromáždění Euronest má právo stát se členem jednoho ze stálých výborů. Ve výjimečných případech může být člen Parlamentního shromáždění Euronest členem dvou stálých výborů.

3. Členové jsou jmenováni v souladu s postupy stanovenými jednotlivými parlamenty tak, aby složení výborů co nejvíce odráželo rozložení různých politických skupin a delegací zastoupených v Evropském parlamentu a ve Východním partnerství.

4. Velikost a složení výborů schvaluje Parlamentní shromáždění Euronest na návrh předsednictva.

Článek 3

Předsednictví a předsednictvo

1. Každý výbor zvolí ze svých členů předsednictvo, jež tvoří dva spolupředsedové, kteří mají stejné postavení (jeden z Evropského parlamentu a jeden z Východního partnerství), a čtyři místopředsedové (dva z každé složky), pro něž každá složka samostatně stanoví volební postupy a funkční období.

2. Spolupředsedové společně rozhodují o pořadí, v němž předsedají jednotlivým schůzím výboru.

([1]) Po přistoupení dalších zemí Východního partnerství (Bělorusko) budou křesla mezi zeměmi Východního partnerství přerozdělena.

Článek 4

Náhradníci

1. Každý řádný člen, který se nemůže zúčastnit schůze výboru, může být zastoupen náhradníkem ze stejné složky shromáždění, pokud se na tom tito dva členové dohodnou. Předseda musí být informován o veškerých náhradách před zahájením schůze.

2. Náhradník má ve výboru stejná práva a povinnosti jako řádný člen.

Článek 5

Schůze

1. Výbory se scházejí, pokud je svolají jejich spolupředsedové, a to nejvýše dvakrát ročně, přičemž jedna schůze se koná během zasedání Parlamentního shromáždění Euronest.

2. Na návrh předsednictva výboru spolupředsedové vypracují a předloží návrh pořadu jednání každé schůze výboru.

3. Schůze výborů se konají v pracovních jazycích Parlamentního shromáždění Euronest. Pokud výbor nerozhodne jinak, jsou všechny jeho schůze veřejné.

4. Předseda řídí jednání, zajišťuje dodržování jednacího řádu a zachování pořádku, uděluje slovo, ukončuje rozpravy, dává hlasovat o jednotlivých otázkách a vyhlašuje výsledky hlasování.

5. Žádný člen nesmí hovořit, aniž mu předseda udělí slovo. Řečníka je možno přerušit pouze v případě, že chce jiný člen vznést procesní námitku. Jestliže se řečník odchýlí od tématu, předseda jej napomene, a pokud se tak stane i podruhé, může mu předseda pro zbytek rozpravy o témže tématu odejmout slovo.

6. Předseda napomene jakéhokoli člena výboru, který při jednání vyrušuje. Jestliže se provinění opakuje, může předseda vykázat vyrušujícího člena z místnosti pro zbytek schůze.

7. Dva nebo více výborů mohou na základě dohody svých předsednictev uspořádat společnou schůzi o tématu společného zájmu.

Článek 6

Zprávy a naléhavá témata

1. Výbory mohou jmenovat zpravodaje, aby zkoumali zvláštní otázky spadající do jejich působnosti a připravili zprávy, které budou po schválení předsednictvem předloženy Parlamentnímu shromáždění Euronest. Počet takových zpráv je omezen v zásadě na jednu zprávu na výbor a schůzi. Na žádost spolupředsedů výborů může předsednictvo v závislosti na tom, jak pokročila práce na přípravě zpráv, rozhodnout, o kolika zprávách se bude na zasedání hlasovat.

2. Výjimečně může výbor navrhnout Parlamentnímu shromáždění Euronest naléhavá témata. Počet naléhavých témat je omezen v souladu s čl. 9 odst. 2 písm. b) jednacího řádu Parlamentního shromáždění Euronest.

3. Kromě toho se mohou výbory beze zprávy zabývat jinými body na pořadu jednání a písemně informovat předsednictvo Parlamentního shromáždění Euronest, že dotčené body byly projednány.

4. Výbory se ze své činnosti zodpovídají Parlamentnímu shromáždění Euronest.

Článek 7

Usnášeníschopnost a hlasování

1. Výbor je usnášeníschopný, je-li přítomna alespoň jedna třetina členů každé složky.

2. Každé hlasování je platné bez ohledu na počet hlasujících. Kterýkoli člen výboru však může před začátkem hlasování požadovat zajištění usnášeníschopnosti. Pokud po této žádosti není usnášeníschopnost zajištěna, hlasování se odkládá.

3. Výbor rozhoduje dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů. Kterýkoliv člen může předkládat pozměňovací návrhy k projednání ve výboru. Výbor hlasuje zvednutím ruky, přičemž každý člen má jeden osobní hlas, který nelze delegovat.

4. Hlasy sčítá sčítací komise, která se skládá ze dvou stejných částí tvořených zástupci sekretariátů každé složky Parlamentního shromáždění Euronest. Sčítací komise, kterou jmenuje předsednictvo (nebo spolupředsedové výboru) před začátkem příslušné schůze, oznámí výsledky sčítání hlasů přímo spolupředsedům.

5. Kterýkoli člen může předkládat pozměňovací návrhy k projednání ve výboru, a to ve lhůtě oznámené spolupředsedy. Pozměňovací návrhy se musí týkat textu, který jimi má být změněn, a musí být předloženy v písemné formě. Ústní pozměňovací návrhy jsou přípustné pouze tehdy, pokud je jejich cílem oprava věcné nebo jazykové chyby. Žádné jiné ústní pozměňovací návrhy by neměly být přípustné.

6. Pokud před zahájením hlasování požádají nejméně tři členové zastupující alespoň dvě politické skupiny v Evropském parlamentu nebo zastupující alespoň dvě delegace Východního partnerství v rámci Parlamentního shromáždění Euronest o oddělené hlasování podle složek, hlasují zástupci zemí Východního partnerství a zástupci Evropského parlamentu odděleně, nicméně najednou. Příslušný text bude přijat pouze tehdy, bude-li pro něj hlasovat jak dvoutřetinová většina zástupců Východního partnerství, tak dvoutřetinová většina zástupců Evropského parlamentu.

7. Pokud text, o němž se má hlasovat, obsahuje dvě či více ustanovení či odkazů na dva či více bodů, nebo je možné jej rozdělit na dvě či více částí, které mají samostatný smysl a/nebo normativní hodnotu, může politická skupina Evropského parlamentu nebo nejméně 1 člen parlamentního shromáždění Euronest požádat o dílčí hlasování. Nestanoví-li spolupředsedové jinou lhůtu, předloží se tato žádost písemně spolupředsedům nejpozději do 18:00 v den předcházející dni hlasování a zpravidla bude považována za přijatou.

Článek 8

Jiná ustanovení

1. Parlament pořádající schůzi výboru zodpovídá za praktická opatření, podporu a náklady související s uspořádáním schůze.

2. Na návrh předsednictva však Parlamentní shromáždění Euronest může doporučit, aby ostatní parlamenty poskytly finanční příspěvek na pokrytí výdajů spojených s uspořádáním schůze výboru.

Článek 9

Výklad jednacího řádu

Spolupředsedové, nebo na jejich žádost předsednictvo výboru, mají právo rozhodovat o všech otázkách souvisejících s výkladem jednacího řádu stálých výborů.

Článek 10

Změna jednacího řádu stálých výborů

1. Změny jednacího řádu stálých výborů přijímá Parlamentní shromáždění Euronest na základě návrhů předsednictva.

2. Pozměňovací návrhy se přijímají dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů. V případě, že před zahájením hlasování požádá nejméně jedna desetina členů zastupujících alespoň dvě politické skupiny EP nebo alespoň dvě delegace zemí Východního partnerství v rámci Parlamentního shromáždění Euronest o oddělené hlasování podle složek Parlamentního shromáždění Euronest, hlasují zástupci zemí Východního partnerství a zástupci Evropského parlamentu odděleně. Příslušný text pak bude považován za přijatý pouze tehdy, bude-li pro něj hlasovat jak dvoutřetinová většina zástupců Východního partnerství, tak i dvoutřetinová většina zástupců Evropského parlamentu.

3. Pokud není při hlasování uvedeno jinak, změny tohoto jednacího řádu stálých výborů vstupují v platnost ihned po jejich přijetí.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163> (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS